

ለምን ዐይነት ህብረተሰብ ነው የምንታገለው ? ፍልስፍናችሁ ምንድነው ?

መግቢያ

ባለፉት 18 ዓመታት በአገራችን ቁጥራቸው የማይታወቁ ብዙ ፓርቲዎች እንደ እሸን ፈልቀዋል። ከዚህ በተረፈ፣ መብታችን ይከበር ወይም ደግሞ የራሳችንን ዕድል በራሳችን መወሰን አለብን የሚሉ የብሄረ-ሰብ ድርጅቶች እዚህና እዚያ በመንቀሳቀስ ላይ ይገኛሉ። አብዛኞቹ ለዲሞክራሲ፣ ለገበያ ኢኮኖሚና በአጭሩ ለሊበራል ዲሞክራሲ እንታገላለን ብለው እንደ አማራጭ ሊታዩ እንደሚችሉ ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ሲያሰሙ ከርመዋል። አንዳንዶቹ ደግሞ፣ እዚያው በዚያው የሊበራል ዲሞክራሲና የነፃ ገበያን ተግባራዊ ለማድረግ ነው የምንታገለው እያሉ፣ በሌላ ወገን ደግሞ ኢትዮጵያዊ አይደለሁም፣ ስለዚህም ትግላችን ለነፃነት ነው ብለውና የኢትዮጵያን ብሄራዊ ነፃነትና የህብረተሰብ ዕድገት ከሚቀናቀኑና ህልውናዋን ለማናጋት ከሚታገሉ ጋር በመሰለፍ የተምታታ ፖለቲካ ሲያካሂዱ ይታያል። ይህ በእንደዚህ እያለ፣ በተለይ የኢህአዴግ አምባገነናዊ አገዛዝ፣ ለከፋፍለህ ግዛ ፖለቲካው እንዲያመቸው በብሄረ-ሰብ ነፃነት ስም አሳቦ ህብረተሰብአዊ ግጭትን ሊያሰክትል የሚችል የክልል ፖለቲካ መከተሉ ብዙዎችን እንዳስቆጣ የማይታበል ሀቅ ነው። በዚህም ምክንያት የፖለቲካው ትግል ከተራ የሊበራል ዲሞክራሲ አልፎ አገርን ከርስ በርስ ግጭት የሚያድንና የአገሪቱን አንድነት ለማሰጠበት የሚካሄድ ትግል ለመሆኑ ግልጽ ሆኖ መታየት ከጀመረ በመታት አልፎታል። የአገዛዙ አልክኝነትና አገርን መፈራረስ አስመርጮናል ያሉ ኃይሎች ደግሞ፣ አገዛዙን ሰላምና ዲሞክራሲን ማስተማር አይቻልም፤ በሰላምም ወደ ህዝባዊ መንግሥት መሸጋገር አይቻልም፤ ያለው አማራጭ የጦር ትግል ብቻ ነው ብለው በየቦታው የትጥቅ ትግል የሚያካሂዱ ብሄራዊ ኃይሎች እንዳሉ ይታወቃል።

በተለይም ከምርጫ 1997 ዓ.ም በኋላ አገዛዙ ራሱ ለወጣውና አምባገነነት ብሎ ለሚያሰተጋባው ህገ-መንግሥት ተገዢ ለመሆን ፈቃደኛ ባለመሆኑና የህዝብንም ፍላጎት ለማሟላት ዝግጁ ለመሆን ባለመፈለጉ፣ ፖለቲካዊ መፍትሄ እየደበዘዘ እንደመጣ መንግሥት ከሚከተለው ፖለቲካ መገንዘብ ይቻላል። ይሁንና፣ ይህም ሆኖ እያለ አሁንም ቢሆን የሰላሙ ትግል ተሟጦ አላለቀም፤ 4-ታ እንስጠው፣ በህገ-መንግሥቱ ክልል ውስጥ እንታገል የሚሉ ኃይሎች እንዳሉ ግልጽ ነው። የአገዛዙ አልክኝነት፣ በሆነው ባልሆነው እያሳበበ በሰላማዊ ትግል ብቻ አናምናለን፤ ለዚህም ህገ-መንግሥቱ በሚያዘው መሰረት እንታገላለን ብለው ቆርጠው የተነሱ ድርጅቶችን ንብረት ላይም ጉዳት እያደረሰና እንዳይደራጁ መንገዱን ሁሉ እየዘጋባቸው ነው። በዚህም ምክንያት አገዛዙ፣ እኔ በራሃ ለበራሃ ተንከራትቼ፣ ደሜን አፍሰሼ የያዘኳትን ስልጣን በሰላም አለቅም፤ ግብ ግብ እንጋጠምና ካሸነፋችሁ ብቻ ስልጣንንን መውሰድ ትችላላችሁ እያለ ለጦርነት እየጋበዘ ነው። የሰሞኑን አገርን ለውጭ ከበርቱዎች መሸጥና በግብዣ አገሪን ቅኝ አገዛዝ (Colonialism by Invitation) አድርጓት ብሎ ሸር ጉድ ማለቱ የሰላምን አርማ እንግበን የምንታገለውን ሁሉ እያስቆጣ ነው። የአገዛዙን ባህርይ ለመረዳት ብቻ ሳይሆን በሚከተለው እጅና እግር የሌለው ፖለቲካ ግራ የተጋባን ሰዎች ምን ዐይነት ፖለቲካ ብናካሂድ ይሻላል እያልን ከራሳችን ጋር መግት ውስጥ ገብተን የምንጨብጠውንና የምንይዘውን አጥተን በውሸንብር ዓለም ውስጥ እየዋኘን ነው።

ይህ በዚህ እንዳለ ኢትዮጵያን ለማዳን አማራጮቹ እኛ ነን ብለውና ካለ ሊበራል ዲሞክራሲ የሚያዋጣ ነገር የለም ብለው የሚታገሉ፣ በሌላ በኩል ደግሞ የህብረት ያለህ እያሉ እየጮሁ እዚያው በዚያው ደግሞ ለህብረት እንቅፋት በመሆን የተምታታ ፖለቲካ በማካሄድ ግራ የሚያጋቡ ኃይሎች የፖለቲካውን ትግል ፈር እንዲሰት እያደረጉት ነው። አንዳንዶቹ ደግሞ የርስ በርስ ሸኩቻ ውስጥ በመግባት ኃይልን በመበታተንና ሞራልን በማዳከም ሳይወዱ በግድ የገዢውን መደብ የተደናበረ ፖለቲካ እያጠናከሩና እንዲገፋበት እያደረጉት ነው። አብዛኞቹ ተቃዋሚ ነን የሚሉ ኃይሎች በቅንነትና ወደ ውጭ ወጥተው ለአገራችን በሚበጀው የፖለቲካና የኢኮኖሚ

እንዲሁም የማህበራዊ-ሰብ ጥያቄዎች ላይ በግልጽ ከመወያየት ይልቅ ፣ ህዝብ ውክልናን የሰጠን ለኛ ብቻ ነው በሚል የፖለቲካውን ፈር ከሳይንስና ከፍልስፍና በማራቅ በብዙ መቶ ሺህ የሚቆጠር ህዝብን ግራ እያጋቡ ነው። የፖለቲካው ውስጠ-ኃይል ሌላ መልክ እየያዘና ከቁጥጥር ውጭ በመውጣት መንፈስን እያዳከመ ነው። ከዚህም በላይ ፣ ፖለቲካን ለራሳቸው ጥቅም ለማድረግ የሚረገጡና የሞራል ብቃት የሌላቸው ፣ የሚንቀሳቀሱ ድርጅቶችን ጠጋ በማለት ወይም ደግሞ የራሳቸውን በመፍጠር ለውዥንብሩ ተጨማሪ እምርታ እየሰጡት ነው። የዚህ ሁሉ ችግር ምንድን ነው ? የየድርጅቶቹስ ፍልስፍና ምን ይመስላል? በእርግጥስ ድርጅቶቹ እንደ አማራጭ ሊቀርቡ ይችላሉ ወይ? የአገራችንን የተወሳሰበ ችግር በሊበራል ዲሞክራሲና በገበያ ኢኮኖሚ ሊፈቱ ይችላሉ ወይ ? ሊፈቱ የሚችሉ ከሆነ በዝርዝር ማስረዳት ይችላሉ ወይ ? እንዴትስ አድርገው በዚህ አማካይነት ብሄራዊ ኢኮኖሚና እርስ በርሱ የተሳሰረ ህብረተሰብ መገንባት ይችላሉ ? እነዚህን ነገሮች ከመተንተኔ በፊት ስላሉን ችግሮች እንወያይ።

መሰረታዊ ችግራችን !

በተለይም ስልጣንን የችግር መፍቻ ከማድረግ ይልቅ መባለገያና መጨቆኛ ያደረጉ ወይም የሚያደርጉ ኃይሎች ተነግረውና ተመክረው አልሰማ የሚሉ ከሆነ በተቀናባበረ መልክ መዋጋት እንደሚያስፈልግ በከፍተኛ ዕውቀት በተካኑ ቀሳውስትም የታመነበት ነው። ምክንያቱም ፣ ማንኛውም ግለሰብ በእግዚአብሔር አምላክ ምስል የተፈጠረ በመሆኑ ፣ አንድ መንግስት ወይም አገዛዝ የተፈጥሮን ህግ እየጣሰ ሰውን ማስቃየት የለበትም ፣ ለስልጣኔ እንቅፋት በመሆን የታሪክን ሂደት ማጣመም የለበትም ከሚለው ተራ ሎጂክና የተፈጥሮ ህግ በመነሳት የተደረሰበት መደምደሚያ ነው። በታሪክ ውስጥ መሪዎችን ከአረመኔ ባህሪያቸው ለማለቀቅ በብዙ ፈለስፎችና የሊትሬቸር ሰዎች ተሞክሮ የከሸፈበትና አስከተወሰነ ደረጃም ድረስ በአመጽ ብቻ ወደ ነፃነት የተደረሰበት አገሮችን መጥቀስ ይቻላል። ጥያቄው የአመጽን ትግል እንደ አማራጭ የሚወስዱ ኃይሎች ዕውነተኛ ፍልስፍናን ይዘው ነው የሚታገሉት ወይ? ስልጣን ከያዙስ በኋላ ወደ ቂም በቀል አያመሩም ወይ? ታሪክ የሚያስራና ህዝብን የሚያስማማ የፖለቲካና የኢኮኖሚ ፖሊሲን ተግባራዊ በማድረግ የህዝብን ጥያቄና ፍላጎት መመለስና ማሟላት ይችላሉ ወይ ? የሚለው ነው ብዙ ጊዜ የሚያስቸግረው። እንደኛ ባለው ምሁራዊ እንቅስቃሴ በጠባብ አመለካከት በተመሰረተበት አገርና ፣ ሎጂክና አርቅ-አስተዋይነት የዕውቀት ምንጭ ሆነው በማይወሰዱበት ፣ አመፃዊ ትግል የግዴታ የሚፈለገውን ትግል አያመጣም። በተለይም ፣ በ20ኛው ክፍለ ዘመን የተካሄዱትንና ዛሬም የተካሄዱትን የጦርነት ትግሎች ለተመለከተ ፣ አንድ አምባገነናዊ አገዛዝ በሌላ ከመተካቱና ህዝቦችም የዓለም አቀፋዊ ኢንሰቲቱሽኖች መጨፈሪያ ከመሆናቸው በስተቀር ዕውነተኛ ነጻነት ለመጎናጸፍ እንዳልቻሉ በአድሚያችን ዘመን ያረጋገጥነው ነው። ስለዚህም ከአንድ ስህተት ወደ ሌላ ላለማምራት ከተፈለገና የድህነትን ዘመን ለማራዘም ካልተፈለገ ማንኛውም ኃይል ሊከተለው የሚገባው መሰረተ-ሃሳብ አለ።

ለምን እንደሆነ አይገባኝም በኛ አገር ያለው ትልቁ ችግር-በውጭው ዓለም ያለውንም ኢትዮጵያዊ ጨምሮ-ቲዎሪን ፣ ፍልስፍናንና ሳይንስን የመጥላት አዝማሚያው ከፍ ያለ ነው። በዚህም ምክንያት ፣ ብዙዎቻችን ጥያቄ እንዳንጠይቅ ፣ የአንድን ነገር አነሳስና ዕድገት ዞር ብለን እንዳናይና በተወሰነ ክልል ብቻ አስተሳሰባችንን በወፍራም ግድግዳ በማጠር ሌላ ሃሳብ ወደ ጭንቅላታችን ውስጥ እንዳይገባ ገድግደን ይዘናል። በዚህም ምክንያት ትግላችን ችግርን ሊፈታ በሚችል ሃሳብ ዙሪያ መሆኑ ቀርቶ ጥቂት ሰዎችን በማምለክና በተወሰኑ ነገሮች ላይ ፣ ግን ደግሞ የሚያሰለቹና ጭንቅላትን ገትረው በሚይዙ ላይ በማትኮር የትግሉ አድማስ እንዲጠብ እያደረግን ነው። በየአገሮች የተካሄዱትን ትግሎች እንደልምድ በመውሰድና ፣ ህዝቦች የደረሱበትን ውጤት በማውረዳና በማውጣት አገናዝቦ የራሳችንን ግምገማ በመስጠት ወደ ትክክለኛው የትግል ስልት ለመድረስ ያለን ችሎታ እየመነመነ መጥቷል ብል የምሳሳት አይመስለኝም። ስለዚህም የየድርጅቶችንም ሆነ መሪ እንሆናለን የሚሉትን ግለሰቦች ሁኔታ ስንመለከት ፣ ትግላቸውም ሆነ ፕሮግራማቸው በምንም ዓይነት ሳይንሳዊና ፍልስፍናዊ መሰረት የለውም።

እንደዚህ ዐይነቱን ውንጀላ ስለነዝር ፣ እንዳንዶቹ ወይም ደግሞ አብዛኛዎች ማለት ይቻላል ፣ ይህ ደግሞ ከየት የመጣ ዘላባጅ ነው እንደዚህ ዐይነቱን ጥያቄ የሚያነሳ ፣ መሬዎቻችንና ፓርቲያችንን በምን ችሎታውና ድፍረት ነው እጋፈጣለሁ ብሎ የተነሳው ብለው ቡራ-ከረዩ ማለታቸው አይቀርም። ይህ ደግሞ የሚገርም አይደለም። ትችታዊ አመለካከት ባልዳበረበት አገርና ፣ በተለይም ደግሞ ሰዎች ከውስጣዊ ይዘትና

ትንታኔ ይልቅ በሚያብላጩልጩና ሰውን በሚያሳሰቱ ነገሮች ላይ በቀላሉ በሚማረኩ ህብረተሰብ ውስጥ ረጋ ብሎና ጠለቅ ብሎ ለመወያየት በፍጹም አይቻልም። በዚህም ምክንያት ጥቂት አለሁ አለሁ የሚሉ ሰዎች ብቻ የመናገርና የመወሰን መብት አየተሰጣቸው የብዙ ሚሊዮን ህዝቦች ዕድል ተንጠልጥሎ በመቅረት የድህነቱ ዘመን አየተራዘመ እንዲሄድ ይገደዳል። በአገራችንም ሆነ በውጭ አገር ባለው ኢትዮጵያዊ ዘንድ መወያየት፣ ጥያቄ ማቅረብና ተከራክሮ አማራጭ መፍትሄ ወይም የትግል ስትራቴጂ ማቅረብ እንደ ወንጀል ይቆጠራል። ይህንም በራሴ ላይ በደረሰው ማረጋገጥ አችላለሁ።

የቅንጅት መሪዎች ከተፈቱ ከጥቂት ወራት ገደማ በኋላ ጥቂቶቹ ወደ አሜሪካ ሲሄዱ፣ የተወሰኑት ደግሞ ወደ አውሮፓ በመምጣትና በመዘዋወር የአውሮፓን አንድነት ባለስልጣናት ከጎበኙና ስለ ኢትዮጵያ ፖለቲካ ካስረዱ በኋላ በርሊን የሚኖረውን ኢትዮጵያዊ ለማነጋገርና ሃሳባቸውን ለማስረዳት ይመጣሉ። ሶስት ተናጋሪዎች ነበሩ። ስለዲሞክራሲ ደብዛው መጥፋት፣ ስለጭቆናና ስለ ሊበራል ዲሞክራሲ ያስረዱናል። ሶስቱም ገለጻቸውን ከጨረሱ በኋላ አዳማጮች ጥያቄ እንዲያቀርቡና አስተያየት እንዲሰጡ ዕድል ይሰጣቸዋል። ሶስት ተናጋሪዎች አስተያየታቸውን ከሰጡ በኋላ እጄን አውጥቼ ሰፋ ያለ ትንተና አደርጋለሁ። አንደኛ፣ የግንቦት የህዝብ ድል ለምን እንደከሸፈ ካስረዱ በኋላ፣ በሁለተኛ ደረጃ፣ የቅንጅት መሪዎች ስለ ምዕራቡ ዓለም ፖለቲካ ያላቸው አስተሳሰብ የዋህነትን ያዘለ ነው ብዬ መታሰብና መጠናት እንዳለበት አሳስቤ ተቀመጥሁ። አንድኛው መሪ፣ በተለይም በአሜሪካ ላይ ሙሉ ዕምነት እንዳለው ሲያስረዳኝና ኢህአዴግም የውክልና ጦርነት አይደለም የሚያካሂደው እያለ ለማስተባበል ከሞከረ በኋላ፣ ሁለተኛው ተጋባዥ ደግሞ የዋህ ተባልን እያለ የተናገርኩትን እንደሰድብ በመቁጠር ለማስተባበል ሞከረ። ሱባሰባውን ያዘጋጀው፣ እኔ የተናገርኩትን ቀድቶት ስለነበር ማታውኑ በፓልቶክ ውስጥ ዶክተር አክሌ የቅንጅትን መሪዎች ተጋፈጣቸው ብሎ ለአዳማጩ በማሰማት ያጋልጠኛል። ወደ ሌሎች ዝርዝር ጉዳዮች ውስጥ ሳልገባ፣ አብዛዎቻችን ስለ ፖለቲካ ትግልና ስለ አገር ጉዳይ ያለን አስተያየት ምን ያህል የተጣመመና መሪ ነኝ ያለና የሚል ሁሉ መጠየቅ እንደሌለበት፣ ሃሳቡ ለክርክር የማይቀርብና መደፈር እንደለበት አምነን የተቀበልን ብዙዎቻችን ነን። ይህ ዐይነቱ አስተሳሰብ „ንጉሥ አይከሰስ ሰማይ አይታረስ“ የሚባለውን የፊደዳሉን ዘመን አገዛዝ የውሸት ፕሮፓጋንዳና ጭንቅላት አደንዛዥ አባባል ያስታውስኛል።

በኛ በኢትዮጵያውያኖች ጭንቅላት ውስጥ መቋጠር ያለበት መሰረተ-ሃሳብ፣ አንድ ሰው የሌለ ሰው አሸከርም ጌታም አይደለም። ማንም ግለሰብ በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠረ በመሆኑ በዚህች ምድር ላይ እኩል ነው። ይሁንና እያንዳንዱ ግለሰብ ደግሞ የየራሱ ተሰጥኦና ችሎታ አለው። ስለዚህም በአንድ ህብረተሰብ ውስጥ እንደሚኖረው ቦታ የየራሱ ህብረተሰብአዊ ደርሻ አለው። በዚህም ህብረተሰብአዊ አስተዋፅዖ ብቻ ሳይሆን እንደማንኛውም ሰው ሙሉ ክብር ይኖረዋል። ሁለተኛ፣ በማንኛውም ህብረተሰብ ውስጥ ህብረተሰብአዊ መሰል(Social hierarchy) አለ። ስለሆነም እያንዳንዱ ግለሰብ ባለው ህብረተሰብአዊ ቦታ ክብር ይሰጠዋል። ስልጣኑን ተጠቅሞ ግን የፈለገውን የማድረግ መብት የለውም። የህዝብ አገልጋይ እንደመሆኑ መጠን የሚሰራቸው ህብረተሰብአዊ ስራዎች ሁሉ ከህገ-መንግሥቱ ጋር የሚጣጣሙና የተወሰነ ሎጂክን የተከተሉ መሆን አለባቸው። ተጠያቂ ነው ማለት ነው። በሌላ አነጋገር፣ የፓርቲ መሪም ሆነ አንድ ባለስልጣን የሞራል ብቃት ያለው ብቻ ሳይሆን ሆደ ሰፊም ለመሆን ችሎታ ያለው መሆን አለበት። ድርጊቱ ሁሉ ቂም በቀልን የሚያስቀድም መሆን የለበትም። ይህ ብቻ ሲሆን አንድን አገር መምራት ይችላል።

ሌላው የኛ ኢትዮጵያውያኖች ችግር፣ ፖለቲካ ሞራልና ከፍተኛ ስነ-ምግባርን ያካተተና መሰረት ያደረገ መሆኑን ለመገንዘብ ያለን ኃይል በጣም ዝቅተኛ ነው። ከሶስት ሺህ ዐመት ጀምሮ የተካሄደውን የፍልስፍናና የፖለቲካ ትግልን ላጠና፣ ሞራልን መሰረት ያለደረገ ፖለቲካ የመጨረሻ መጨረሻ ውድቀትን እንደሚያስከትል ነው። ስለዚህም ነው የግሪክ ፈላጋፎች፣ በተለይም ደግሞ ፕላቶ በፍልስፍናና በፖለቲካ መሀከል ውስጣዊ ግንኙነት መኖሩን ሲያረጋግጥ፣ የፖለቲካ ስልጣን በፈላስፎች አስካልተያዘ ድረስ ወይም ደግሞ ንጉሶች ወደ ፈላስፋነት አስካልተለወጠ ድረስ የአንድ አገር ህዝብ ልክ እንደ ዩኒቨርሲቲ ውስጣዊ ስምምነት የሚኖረውን ቆንጆ ህብረተሰብ ለመመሰረት ይሳነዋል ብሎ የደመደመው። ምክንያቱም ፖለቲካ መሸወጃ መሳሪያ ወይም አንዱን እያቀረቡ ሌላውን እያራቁ ዕድሜ ማራዘሚያ መሳሪያ ሳይሆን፣ ለስልጣን እንታገላለን የሚሉ ሰዎች ከፍተኛ የጭንቅላት ነፃነት የሚሰማቸውና ለማድመጥና ትችትን ለመቀበል የሚችሉ ሲሆኑ አገራቸውንም ወደ ገነትነት ለመለወጥ የሚችሉ ይሆናሉ ማለት ነው። ይህንን ማሟላት የማይችሉ ስለ ፖለቲካና ስለ ነፃነት በፍጹም ሊያወሩ አይችሉም።

የሞራልና የስነ-ምግባር አጠቃላይ ደግሞ የግዴታ ሀቀኝነትና ኃላፊነት የተሞላበት ትግል እንዳይካሄድ ያግዳል። ግለሰቦችም ሆነ ድርጅቶች በትግል ሂደት የሰሩትን ስህተትም ሆነ ትክክለኛ ስራ ለመገምገምና ፤ ትክክለኛውን ከስህተተኛው ነጥለው በማውጣት ስህተት እንዳይደገም ቆራጥና ትክክለኛ አርምጃ ለመውሰድ ይሳናቸዋል። የሞራልና የስነ-ምግባር አጠቃላይ ደግሞ ውሸትን ያስከትላል። ታጋይ ነን ባዮች ፤ እነሱ የሰሩትን ስህተት በመሸፈንና ራሳቸውን በማወደስ ፤ በሌላ ወገን ደግሞ ሌላውን ወንጀለኛ በማድረግ እነሱ ስልጣን በሚይዙበት ቀን ተመሳሳይ ስህተት ወይም የባሰ ወንጀል በመስራት ሌላና የተመሰቃቀለ ህብረተሰብአዊ ትርምስ ይፈጥራሉ። በዚህም ምክንያት ፤ ባለፉት ሰላሳ ዓመታት የፖለቲካ ትግል ውስጥ ተሳተፍን ያሉ ግለሰቦችም ሆነ ድርጅቶች በተለያዩ ደረጃ በአገራችን ላይ ስህተትም ሆነ ወንጀል ፈጽመዋል። ለአገራችን ውድቀትና ውርደት እንዲሁም ደግሞ ብሄራዊ-ነፃነት መከሰከስ ተጠያቂዎች ናቸው። ይሁንና ግን ፤ እንዳችንም ቦታ ላይ ቆም ብለው ራሳቸውን በመጠየቅና በመጸጸት ህዝባችንን ይቅርታ ጠይቀው አያወቁም። ድሮ የሰራነው ስራ ትክክል ነው በማለት አሁንም ቢሆን ተመሳሳይ ስህተት ሲሰሩና በዚህም በዚያም ብለው የሰውን ኃይል ሲበታትኑ ይታያል። የህዝባችንን የስልጣኔ ጥም እያራዘሙት ነው ማለት ነው።

እንደሚታወቀው ፖለቲካ ትልቅ ኃላፊነትን የሚጠይቅ ነው። የብዙ ሚሊዮን ህዝብን ዕድል መወሰን መሳሪያ ነው። የአንድን ህብረተሰብ ታሪክ መስራትና አለመስራት መቻል የሚወሰንበት ልዩ መሳሪያ ነው። የአንድ ህብረተሰብ በስምምነት መኖርና አለመኖር ፤ ወይም ደግሞ ተዘረክርኮ መኖር ወይም አለመኖር በአንድ የፖለቲካ ስልት ሂደት ሊደነገግ ይችላል ማለት ነው። ስለዚህም አንድ ህብረተሰብ ጠንካራና አገር አቀፍ ብሄራዊ ኢኮኖሚ ሊገነባና ብሄራዊ ነፃነቱንም ሊያስከብርም የሚችለው ከቀድሞው ጥበባዊ ፖለቲካ በጭንቅላት ውስጥ ሲቋጠርና እንደመመሪያ ሲወሰድ ብቻ ነው። በመሆኑም ፖለቲካ ሁሉንም ነገር ያካተተና ከዚያ በመነሳት በየደረጃው ህዝባዊ ህልሞች ተግባራዊ መሳሪያ የሚሆኑበት ልዩ ህብረተሰብአዊ ድርጊት ነው ማለት ነው። ባጭሩ ፤ ማንም እየተነሳ ፖለቲከኛ ነኝ በማለት ህብረተሰብአዊ ትርምስ የሚፈጥርበት ፤ የተንኮለኞችና የስልጣን ጥመኞች መሳሪያ አይደለም። አርቆ አስተዋይነትን ፤ ጠለቅና ሰፋ ያለ ዕውቀትን ፤ ግን ደግሞ በግልጽ መነጋገርና ለአገር የሚበጅ አመለካከትን ለመሰንዘር የሚጠይቅ ግዙፍ ጽንሰ-ሃሳብ ነው።

ስለዚህም ለህዝብ ነጻነት እንታገላለን የሚሉ ሰዎች ፤ አንደኛ ፤ ከስሜታዊነት መራቅ አለባቸው። ሁለተኛ ፤ በራሳቸው የሚተማመኑና የማይደነግጡ መሆን አለባቸው። ሶስተኛ ፤ ሆደ ሰፊ መሆን አለባቸው። አራተኛ ፤ በፕሮግራሚያዊ የሚመሩ መሆን አለባቸው። አምስተኛ ፤ የራሳቸውን ጥቅም ከአገራቸው ጥቅም በፊት ማስቀድም የለባቸውም። ስድስተኛ ፤ ማንኛውንም አገር የሚመለከት ጉዳይ ከመወሰናቸው በፊት መመካከርና ከህገ-መንግሥቱ ጋር የሚጣጣም መሆኑን ማረጋገጥ አለባቸው። ተግባራዊ የሚሆኑ ውሳኔዎች አሉታዊም ሆነ አዎንታዊ ጎን እንደሚኖራቸውና እያንዳንዱን ዜጋ እንደየቦታው እንደሚነካ ማውጣትና ማውረድ አለባቸው። ሰባተኛ ፤ ዞሮ ዞሮ ሞራል ፤ ስነ-ምግባርና አርቆ ስተዋይነት የአንድ ፖለቲካ ሂደት መመዘኛዎች ናቸው።

የህብረተሰብን አወቃቀር ህግ የመረዳት ችግር !

“ All errors in politics and ethics have sprung ... from false ideas which are closely connected with errors in physics and ignorance of the laws of nature.”(Seneca)

ማንኛውም የፖለቲካ ሂደት ስህተት የሚከሰተው የተፈጥሮን ህግ መረዳት ካለመቻል ብቻ ሳይሆን ማንኛውም ህብረተሰብ የራሱ የሆኑ ከትውልድ ወደ ትውልድ በሚተላለፉ ኖርሞችና ባህሎች እንደሚገዛ ለመገንዘብ ካለመቻል ነው።

በአውሮፓው ህብረተሰብ ታሪክ ውስጥ ፈላስፋዎች ሆነ ብለው ራሳቸውን ያሰጩንቁ የነበረው የተፈጥሮን ህግ መረዳት ብቻ ሳይሆን የሰዎችንም ባህርይና ድርጊት መመርመርና አጥፊዎች ከሆኑ ደግሞ እንዲታነጹ ማድረግ ነው። በግሪክ ፈላስፋዎች መሰረት ወደዚህች ዓለም ላይ ስንወረወር ጥሬ አስተሳሰብ ኖሮን ነው የምንፈጠረው። በዕድገታችን ሂደት ውስጥ በምናገኛቸው እንክብካቤዎችና ዕውቀቶች እንደ ዕውቀቱ ዐይነት ባህርያችንና ድርጊታችን ይቀረጻሉ። ማንኛውም ሰው ስሜታዊነት(emotion) ፤ ጥልቅ ስሜታዊነት ወይም ንዴትና(passion) አርቆ-አስተዋይነት(reason or rationality) በጭንቅላት ውስጥ አሉ። አርቆ አስተዋይነት በአሸናፊነት ሊወጣ የሚችለው አንድ ሰው በሰፊውና በጥልቀት እያወቀ

ሲሄድና ምሁራዊነትን ከሰብአዊነት ጋር ማጠመር የቻለ አንደሆን ብቻ ነው። ይሁንና ይህም ሆኖ አርቆ አስተዋይነትንና ሎጂክን የአገዛዝ መመሪያ አድርገው የሚጠቀሙ ጥቂቶች ብቻ ናቸው። በህብረተሰብ ታሪክ ውስጥ አንደታየውና በየጊዜው በሚከሰቱ የኃይሎች አሰላለፍ መለዋወጥ በአሸናፊነት የሚወጡ የራሳቸውን ርዕይ በመንግስት መኪና ላይ በማሰፈርና ተቀባይነት እንዲኖረው በማድረግ ህብረተሰብአዊ ኖርም እንዲኖረው ያደርጋሉ። በተለይም የዜና ማሰራጨዎችን በመቆጣጠር ሰፊው ህዝብ ውሸትን ከዕውነት እንዳይለይ ያደርጋሉ። ስለዚህም ፣ አርቆ ማሰብ የሚለው አነጋገር በአውሮፓው የህብረተሰብ ታሪክ ውስጥ እነ ፕላቶን ካዳበሩት መሰረተ-ሃሳብ በመውጣት ልዩ ዐይነት የራሱን ጥቅም ማሳደጃ መሳሪያ ሆኗል። የግለሰቦች ሚናና (Methodological Individualism) የራሱን ጥቅም ማሳደድ (Utilitarian Thinking) ተቀባይነት አያገኝና የበላይነትን እየተቀዳጀ በመምጣታቸው ማንኛውም ፖሊሲዎች ከዚህ ግለሰብአዊነትን ከሚያጠንክር አኳያ ስለሚነደፉና ተግባራዊ ስለሚሆኑ ህብረተሰብአዊ ቅራኔዎች እንዲከሰቱና ግጭቶች እንዲፈጠሩ መንገድ እየከፈቱ ነው። ከዚህ ባሻገር ፣ ስለምዕራቡ አርቆ-አሳቢነት በሚነሳበት ጊዜ የሚቀርበው ጥያቄ በቴክኖሎጂ በከፍተኛ ደረጃ መጥቆ የሄደው ዓለም ፣ ዓለምን ለማጥፋት የሚያስችሉት የአቶሚክ ፣ የባዮሎጂካልና የኬሚካል መሳሪያዎች አምርቶና አከማቸቶ ጊዜን የሚጠባበቅ ይመስላል። ስለዚህም ከድግሱ በፊት... እንዲሉ በአሸባሪ ኃይሎች ስም እያሳበበ ከአፍጋኒስታን አስከፊክስታንና አስከ ሱማሊያ ድረስ በየዋህ ህዝቦች ላይ የተወሰነ የጦር መሳሪያውን እየተለማመደ ነው። ይህ ዐይነቱ ጦርነትና የዓለምን አካባቢዎች አየር የሚበርዙና ወደፊትም ለድርቀትና ለምግብ አጥረት የሚሆን የአስተራረስ ዘዴና የጂን ቴክኖሎጂ ማሰፋፋት የምዕራቡ ዓለም ሁሉን ነገር ከገንዘብና ከትርፍ አንፃር ብቻ የሚያሰላና ዓለምንም ለረጅም ዐመታት ተቆጣጥሮ ለመኖር እንደሚፈልግ ነው። ፖለቲካውም በምንም ዐይነት በዕውነተኛው የአርቆ አስተዋይነት ፖለቲካና ሎጂክ የሚደገፍ አይደለም። ስለሆነም ፣ የሰለጠነው የምዕራቡ ዓለም የእነ ፕላቶንና ፣ ከ14ኛው ክፍለ-ዘመን ጀምሮ ደግሞ እንደገና ያንሰራራውን የሰብአዊነትና የአርቆ-አሳቢነትን መርህ በመከተል ሳይሆን ፣ ፖሊሲዎቹ ሁሉ ከጥቅም አንፃርና ከጂኦ-ፖለቲካ አኳያ በመተለም የዐለም ህዝቦች ተስማምተው በመኖር ሰለምና ብልጽግናን እንዳይጎናጸፉ የሚያደርግ የተፈጥሮን ህግ የሚጥስ ነው። በመሆኑም ፣ ስለ-አርቆ-አሳቢነት በሚወራበት ጊዜ የዕንሰ-ሃሳቡን ዕድገት ከህብረተሰብ ዕድገትና ከኃይል አሰላለፍ ለውጥ ጋር አያገናኙ ለመተንተንና ለመረዳት መቻል ያስፈልጋል።

ወደ አገራችን ስንመጣ እንደ ምዕራቡ ስልጣኔ ፣ ለጭንቅላት መዳበርና ራሱን ለመቆጣጠር የሚያስፈልጉ እንደ ሜታፊዚክስ ፣ አርቆ-አሳቢነትና (rationalism) ሎጂክ አስፈላጊና መሰረታዊ የትምህርት ዘርፎች ሆነው ባለመሰጠታቸው ንጹህ የአካዳሚ ዕውቀት ብቻውን ወደ ፊት ሊያራምደን አልቻለም። ከ1950ዎቹ ዐመታት ጀምሮ ብቅ ያለውና በአካዳሚ ዕውቀት ብቻ የተካነው ምሁር የዕድገት አጋዥና ስልጣኔ አፍላቂ መሆኑ ቀርቶ እንዲያውም ተቀናቃኝ ሆነ። በዘመናዊነት ስም የገባው ቴክኖሎጂ ዕድገት አጋዥ ያልሆነ ፣ የፍጆታ አጠቃቀምና የአመራረት ዘዴ ህብረተሰብአዊ ዝብርቅርቅነትን አስከተለ። ይህ ሁኔታ ለአመጽና አርቆ ላለማሰብ መሰረት ጣለ።

ከዚህ አጭር ትንተና ስንነሳ የእኛ ዕውቀት ሁኔታና የጭንቅላታችን በዚህ ሆነ በዚያኛው አርቆ-አስተዋይነት ክልል ውስጥ ብቻ መሸከርከር ፣ ሚናችን ውስንና ደርጊታችንም ሁለንታዊ መሆኑ ቀርቶ በክስተት ላይ ብቻ የተመሰረተ እንዲሆን አድርጎታል። ስለሆነም ፣ የኛ ሚና ከጊዜና ከነባራዊ ሁኔታ ውጭና እንዲሁም ደግሞ ከቀሰምነው ዕውቀት ባሻገር ሊሆን አይችልም። እንደ አስተዳደሮችና አካባቢያችን እንዲሁም ደግሞ ዕውቀታችን ጥልቀት ፣ አስተሳሰባችን ወይ ጠባብ ካሊያም ደግሞ ሰፋ ያለ ይሆናል። ስለሆነም አመጣጣችንን መካድና አለመካድ ፣ የህብረተሰብአችንን አኗኗር በቅጡ መገንዘብና አለመገንዘብ ፣ ይህንንም መሰረት አድርጎ ለመለወጥና አለመለወጥ መቻል የሚወስነው በቀሰምነው ዕውቀትና እንደመመሪያ በወሰድነው ርዕይ ነው። እንደገና ፣ በሶክራቲስና በፕላቶን በአንድ በኩል ፣ በሌላ ወገን ደግሞ በሶፊስቶች መሀከል የተካሄደው ትግልና አስከ መጨረሻው ማእከለኛው ዘመን ድረስ የዘለቀው ትግልና ተፈጥሮንና የሰውን ልጅ ሚና መገምገሙና ዛሬም ያለው ያልተቋረጠ ትግል የሚያረጋግጠው ታሪክ የመጨረሻዋን ፍርድ እንዳልሰጠች ነው። ዛሬ ዓለምን አንድ ወጥ ለማድረግ የሚደረገው አደገኛ ሙከራ የሚያመለክተው ለጊዜውም ቢሆን የሶፊስቶችና የኢምፔሪሲስቶች አስተሳሰብ በአሸናፊነት በመውጣቱ ነው። የምዕራቡ ዓለም ግሎባላይዜሽን ሲል እኛም አብረን እንላለን። የነጻ ገበያ ሲል እኛም እናስተጋባለን። የምዕራቡ ዓለም አሸባሪዎችን መዋጋት አለብን ሲል እኛም የሞት የሽረት እያልን እንጨሃለን። ከዓለም ባንክና ከዓለም አቀፍ የገንዘብ ምክርና ድጋፍ ውጭ ኢኮኖሚያችንን መገንባት የማንችል መሆናችንን ከተቀበልን ዐመታት አልፎናል። በዚህም ሴናካ እንዳለው የተፈጥሮን ህግንና የሰውን ልጅ የማሰብ

ኃይል ቁጥር ውስጥ ባለማስገባት የተፈጥሮን ህግጋት እየጣሰን ነው። በመሆኑም ፖለቲካችንና ድርጊታችን ሁሉ ከዚህ አምፔሪሲስታዊ ወይም ፖዘቲቭ ሳይንስ የፈለቀ ነው ብል ስህተት አይደለም። በሌላ አነጋገር ፣ በስልጣኔና በህብረተሰብ ታሪክ ውስጥ እንዲሁም ደግሞ የሰውን ልጅ ታሪክ ሰሪነት ለማረጋገጥ የተደረገውን አልክ አስጨራሽ ትግል ከቁጥር ውስጥ ባለማስገባትና በተወሰኑ ነገሮች ላይ ብቻ በመጠመድ ወደ ሚያረጋጋና ኃይል ወደ ሚያሰባሰብ ሁኔታ ከማምራት ይልቅ ለመጠፋፋት ቅድሚያ እንሰጣለን። ሃሳቦችንና አመለካከታችንን ትችታዊ(Critical) በሆነ መልክ ከማዳበር ይልቅ የኔ ብቻ ነው ትክክል በማለት ቡድናዊ ስሜት እንዲዳብር መንገድ እንከፍታለን። ባጭሩ ፣ ሰብአዊነትን ከማስቀደም ይልቅ ፣ ጎሰኛነትንና ጎጠኝነትን እያስቀደምን ለጥፋታችን ሁኔታዎችን እያመቻቸን ነው።

በመሆኑም ፣ የኢትዮጵያን ሁኔታና የፖለቲካ አወቃቀር በዲያሌክቲካል መነጽር ከታሪክና ከህብረተሰብ ሂደት ጋር በማነፃፀር መገምገምና ማስተማር ካቆምን ዘመናት አልፈዋል። አቀራረባችንና አተናተናችን ታሪክን ወደ ማያሰራ ሁኔታ እንድናመራ እያደረገን ነው። ስለዚህም የህብረተሰብአችንን ውስጣዊ ህግ ለመረዳት አስቸጋሪ ሁኔታ እየተፈጠረ ነው።

አንድ ህብረተሰብ የራሱ ህግጋት አለው ስንል ምን ማለታችን ነው? በሰው ልጅና በተፈጥሮ መሀከል ያለው ግንኙነት የአንድን ህብረተሰብ ዕድገት ይወስናል ስንል ምን ማለታችን ነው? የሰዎች የማሰብ ኃይልም በህብረተሰብ ዕድገትና በተፈጥሮ ላይ አምነታዊም ሆነ አሉታዊ ተጽእኖ ይኖረዋል ስንል ምን ማለታችን ነው? በጣም አስቸጋሪ ጥያቄና የብዙ ገጾች መልስ የሚያስፈልገው ነው። የአንድ ህብረተሰብ ዕድገትና ደረጃን ጠብቆ ልክ እንደ ተፈጥሮ ከታች ወደ ላይ ማደግ(Process Metaphysics) የሚወሰነው ፣ የአንድ ህብረተሰብ የማሰብ ኃይልና የዕውቀት ደረጃ ሲታወቅ ብቻ ነው። የየግለሰቦች አስተሳሰብና ችግርን የመፍታት ሁኔታ ደግሞ ሊወሰን የሚችለው ግለሰቦች ከትውልድ ወደ ትውልድ በተሸጋገረ ባህልና ኖርምስ መጠመዳቸውና አለመጠመዳቸው የታወቀ እንደሆነ ብቻ ነው። ግለሰብአዊ ድርጊትና ተፈጥሮን እየቃኙ አሱን መኮረጅ ሊወሰን የሚችለው የተወሰነ ዕውቀት ሲነጠፍና የማያቋርጥ ምርምር ማድረግ ሲቻል ብቻ ነው። ባጭሩ ፣ የህብረተሰብ ህግ ስንል በሰዎች መሀከል የሚኖረው ግንኙነት ፣ ሰዎች ራሳቸውን ለማሸነፍ ሲሉ የሚያካሂዱት ምርታዊ ክንውን ፣ የአመራረታቸውን ስልት ለማሻሻልም ሆነ ለማሻሻል አለመቻል ፣ ጠቅላላው የኑሮአቸውን ሁኔታ ለማሻሻልና በተቀነባበረ መልክ ለማዘጋጀት መቻል አለመቻል ፣ ተዘረክርኮ መኖር አለመኖር ፣ እንደ ህብረተሰብ ህግ ሊወሰዱ ይችላሉ። ከዚህም ስንሳ ፣ የአመራረትንና የምርት ዐይነት ሁኔታ ሊወሰን የሚችለው የምርት ግንኙነት ምን ይመስላል? ውስጣዊ ህጉን ምንድን ነው? ብለን ስንጠይቅና ስንረዳ በአርግጥም አንድ ህብረተሰብ በምን ደረጃ ላይ እንደሚገኝና ያሉትን ችግሮች በአዲስ ስትራቴጂ ለመወጣት የሚችልና የማይችል መሆኑን ልንረዳ እንችላለን። በተጨማሪም ፣ ስለ ስራ ክፍፍል መኖርና መዳበር ወይም ደግሞ ውስንነት ፣ በተለያዩ የኢኮኖሚ መስኮች ዘንድ ስለሚኖረው ውስጣዊ ግንኙነት ፣ከሌለስ ለምን ሊኖር እንዳልቻለ ፣ ስለፍጆታ(commodity)ምርት መዳበርና በገንዘብ መለወጥ ፣ስለ ገንዘብ የተለያዩ የዕድገት ደረጃ ፣(metamorphoses) በገንዘብና በሌላው የኢኮኖሚ ዘርፍ ስለሚኖረው ግንኙነት ፣ ከሌለስ ምክንያቱ ምድን ነው ፣ ስለገንዘብ በፍጥነት መሸከርከር(velocity of money) አለመሸከርከር ፣ እነዚህ ሁሉ መሰረተ-ሃሳቦች አንድ ህብረተሰብ በየትኛው የዕድገት ደረጃ ላይ እንደሚገኝ ይነግረናል። ከዚህም በመነሳት ፣ በጠቅላላው ህብረተሰብ ውስጥ ስለሚኖረው ውስጣዊ ግንኙነት(organic link) ፣ ስለባህል መዳበርና አለመዳበር ፣ባጭሩ የህብረተሰብ አመለካከትና አራሱን ለመለወጥ ዝግጁ መሆኑና አለመሆኑ ፣ ስልጣንን የጨበጠው መደብ ባህርይ ፣ የምርት ኃይሎችን ፣(production forces) ሁኔታ ፣ ከተማዎችን ለመቆርቆርና ለማስፋፋት ያለው ችሎታና ፍላጎት ፣ ወይም ደግሞ ያለመቻል እንደ አንድ ህብረተሰብ ህግ ሊቆጠሩ ይችላሉ። ምክንያቱም ፣ አንድ ህብረተሰብ ከታች ወደ ላይ እያደገ መሄድና በተለያዩ መሳሪያዎች መተሳሰር ስላለበትና የዕድገቱም መለያ ራሱን ከማንኛውም አደጋ ለመከላከል ያለው ችሎታ በዕደገቱ ደረጃ ስለሚወሰን መሰረታዊ ነገሮች ከጎደሉና እዚያው በዚያው ብቻ የሚንቀሳቀስ ከሆነ ፣ ይህ ዐይነቱ ህብረተሰብ ወደ ኋላ በሚጎትትና ዕደገትን አንቆ በያዘ ውስጣዊ ኃይል ይገዛል ወይም ደግሞ ዕደሉ ይወሰናል ማለት ነው።

ከዚህ አነስተኛ ትንተና ስንሳ ፣ እያንዳንዱ ህብረተሰብ የየራሱ ጉዞና የዕድገቱንም ደረጃ የሚወስኑ ነገሮች አሉ ማለት ነው። በዚህም ምክንያት ነው በተለያዩ አገሮች የተለያዩ የአመራረትና የአስተራረስ ስልትና አስተሳሰቦች የነገሱት። በአንድ በኩል ይህ ልዩነት(variation) ጥሩ የሆነውን ያህል ፣ በሌላ ወገን ግን ማንኛውም ህብረተሰብ

ለህይወቱ የሚያስፈልጉትን ማንኛውም ነገር ማሟላት መቻል አለበት። ሙብላት ፣ መጠጣት ፣ መጠለያና ልብስ ማግኘት ዓለም አቀፋዊ ኖርምስ ወይም ደግሞ መሟላት ያለባቸው መሰረተ-ሃሳቦች ናቸው ማለት ነው። በተጨማሪም ፣ ማንኛውም ህዝብ ስሜት አለው። ቅሬታውን ጮህ ብሎ ማሰማት ይፈልጋል። ጭንቅላቱ ውስጥ የሚብሰለሰለውን ውጭ አውጥቶ መናገር ሲችል ልዩ ስሜት ይሰማዋል። ሰውነቱ መፍታታት ይጀምራል። እነዚህ የኒቨርሳል ህጎች ናቸው። የሰውን ስሜት ማፈን ማለት ዕድገት እንዳይኖር እንቅፋት መፍጠር ማለት ነው። እንደዚህ ዐይነቱ ስሜትን የማዳበር ፣ ሃሳብን ወደ ውጭ አውጥቶ እንዲናገሩና ተቀባይነት እንዲኖረው ማድረግ የባህል ዕድገት ነፀብራቆች ናቸው። ከላይ ወደታች በሚወረወር አዋጅ የሚከናወን ወይም ደግሞ ይህንን ርዕዮተ-ዓለም እንቀበላለን ስለተባለና ጥቂቶች ተነስተው ስለ ደሰኩሩ ተግባራዊ የሚሆን አይደለም። ይህ ቢሆን ኑሮ የደርግ ዘመን የአስራሰባት ዐመት ሶሻሊዝም የኢትዮጵያን ህዝብ አስተሳሰብና ድርጊቱን መለወጥ በቻል ነበር።

እዚህ ላይ አንድ ድሮ በተማሪው እንቅስቃሴ ውስጥ የተካፈለና ጀርመን አገር ብዙ ዐመታት የኖረ አሁን አዲስ አበባ የኒቨርሲቲ ውስጥ የሚያስተምር ወደዚህ ጀርመን በቅርብ መጥቶ ያጫወተኝን ልንገራችሁ። ሰውየው ከስሜኑ የኢትዮጵያ ክፍል የመጣና አዲስ አበባ ያደገ ነው። የተወለደበትን አካባቢና የሰውን አስተሳሰብ እምብዛም የሚያውቅ አይደለም። በኮሙኒስት ርዕዮተ-ዓለም ሰው እንደሚለወጥ በጊዜው ዕምነት እንደነበረውና አሁን ግን የተወለደበትን አካባቢ ደጋግሞ ከጎበኝ በኋላ የሰው አስተሳሰብ ከድሮው ሁኔታው ምንም እንዳልተቀየረ ይገነዘባል። በቀላሉ የማይታዘዝና አመጸኛነት እንደሚያጠቃው ይመለከታል። በአንዳንድ ቦታዎችም አሁንም ሽፍታዎች እንዳሉና ይህም የኑሮአቸው መሰረት እንደሆነ ለመገንዘብ ችሏል። ስለዚህም ፣ ድሮ ዝም ተብሎ ሶሻሊዝም ሲለፈፍ እንደነበርና ትግሉ መላ እንዳልነበረውና በመሰረቱ የሰዎች አስተሳሰብና የአኗኗር ስልት እንዳልተቀየረ ይገነዘባል። ይህም የሚያመለክትው ፣ እንደኛ ያለውን ሀብተተሰብ አስተሳሰብ ለመለወጥና የስልጣኔ ባለቤት ለማድረግ የሚቻለው ከላይ ወደ ታች በሚወረወር እንደ ሶሻሊዝም መሰል መፈክር ወይም ደግሞ ዛሬ እንደሚታየው በገበያ ኢኮኖሚ ፍልስፍና ሳይሆን ፣ እነ ሺለርና ዊልሄልም ሁምቦልድት ያዳባሩትን ጭንቅላትን ፈታ የሚያደርግና አስታሰብን ብሩህ የሚያደርግ ሁለ-ገብ ትምህርት ሲዘረጋ ብቻ ነው። በአውሮፓ ውስጥ ፣ ታሪክ የተሰራው በዚህ መልክ ብቻ እንጂ በመጀመሪያ የሰዎችን አስተሳሰብ በፍጆታ አጠቃቀም ዙሪያ እንዲሸከረከር በማድረግ ወይም በሶሻሊዝም ፕሮፓጋንዳ አንዱን የሀብተተሰብ ክፍል በሌለው ላይ በማስነሳት አይደለም።

ይህ ማለት ምን ማለት ነው? የሀብተተሰብአችንን ህግና የተፈጥሮን ሁኔታ ሳናጠና በአዋቂ-ነን ባይነትና በግብዝነት ተግባራዊ የምናደርጋቸው ፖሊሲዎች ሁሉ የመጨረሻ መጨረሻ ወደ ጥፋት ያመሩናል። ለዚህም ነው የደርግ ሶሻሊዝም የከሸፈው። ከአስራስምነት ዓመት ጀምሮ በገበያ ኢኮኖሚ ስም የሚካሄደው ፖሊሲ ከድህነትና ከረሃብ ሊያልቅቀን ያልቻለው አገዛዙና አማካሪዎቹ የተፈጥሮንና የሀብተተሰብአችንን ህግ ለመረዳት ባለመቻላቸው ወይም ባለመፈለጋቸው ነው። ያውም በዶላር እየተከፈላቸው የሚያማክሩ ኢክስፐርቶች የበላይነትን በተቀዳጁበት ዘመን ፣ በየጊዜው ለሚከሰቱ ችግሮች መፍትሄ ከመሰጠት ይልቅ ራሳቸው ችግር ፈጣሪና ሀብተተሰባዊ ምስቅልቅል ለመፍጠር በቅተዋል። ከዚህ ስንሳ ፣ እኛ ተቃዋሚ የምንባል ፣ በተለይም ደግሞ በፓርቲ ደረጃ የተደራጁ ሰማቸው በየጊዜው የሚጠራው ፣ በእርግጥስ የኢትዮጵያን ችግር ለመቅረፍ የሚያስችል ፍቱን መሳሪያና ፖሊሲ አላቸው ወይ? ፖሊሲያቸውስ በአንዳች ፍልስፍና ላይ የተመሰረተ ነው ወይ? ካላቸውስ ፖሊሲያቸው ወደ ምን ዐይነት ሀብተተሰብ ነው የሚያመራ?

በእኛ ኢትዮጵያኖችም ሆነ በብዙ የአፍሪቃ አገሮች ያለው ችግር የሃሳብን (Idea) መንሸራሸር እንዲሁም ደግሞ የየራስን አመለካከት ወደ ውጭ ወጣ በማድረግ ተከራክሮ ለሀብተተሰብ ዕድገት የሚበጀውን ዕቅድ ለመንደፍ ያለመቻል ነው። በብዙዎቻችን ዘንድ ነገሮች ወይም የተወሰኑ አስተሳሰቦች በአንድ መንፈሳዊ ኃይል እንደተሰጡና እነዚህም መጣስ እንደሌለባቸው የተቀበልን ይመስላል። የእግዚአብሔርን ህግ የጣስ ገሀነሙ-አሳት ይገባል እንደሚባለው አነጋገር ፣ ከተወሰኑ ኖርሞች ዘንፍ የሚል እንደ ኃጢአተኛ ወደ ሚታይበት ደረጃ ከተደረሰ ዘመናት አልፏል። በመሆኑም ፣ በአገራችን ውስጥ የተካሄዱት አገርንና ባህልን አፍራሽ ፖሊሲዎች ሁሉ በሃሳብ ዙሪያ እያብጠለጠለን እንድንወያይ ለማድረግ ባለመቻላችንና ከጠራ ሀሳብ የፈለቁ የራሳችን አማራጭ ፖሊሲ ስለሌለን ፣ ወይም ደግሞ አለን ብንል እንኳ ፣ በነጻ ገበያ ሎጂክ ውስጥ የሚሸከረከር ስለሆነ ይህ ዐይነቱ ፖሊሲ በመሰረቱ የአገራችን ችግር ሊፈታ የማይችል መሆኑን እያመለከተ ነው። በሌላ ወገን ደግሞ ፣ የነጻ ገበያ ሎጂክ ተቀባይነት ያገኘ ቢመስልም በተለያዩ ርዕዮተ-ዓለም ስም የሚምሉና አሱን ተግባራዊ ለማድረግ ፍላጎት አለን የሚሉ የተለያዩ ድርጅቶችም ሆነ

ፓርቲዎች እንደ አሸንፈውባል። ከሶሻል ዲሞክራቲክ ፓርቲ እስከ ሊበራል ዲሞክራሲ፣ እንዲያም ሲል ንጉሳዊ አገዛዝን ለማምጣት የሚታገሉ አዚህና አዚያ ሲንቀሳቀሱ ወይም ድምጻቸውን ሲያሰሙ ይታያሉ። የሚነሳው ጥያቄ፣ አንደኛ፣ አገሪቱ እነዚህን ዝብርቅርቅ ፓርቲዎች ሁሉ ለማስተናገድ ትችላለች ወይ? ሁለተኛ፣ በእርግጥ እነዚህ የተለያዩ ፓርቲዎች የአገራችንን የተወሳሰበ ችግር የመፍታት ብቃትና ኃይል አላቸው ወይ? ስልጣን ለመያዝ ብቻ ነው ወይ የሚታገሉት? ለአገራችን አንድነትና ዕድገት እንታገላለን የሚሉ ከሆነ ደግሞ ለምንስ በተለያዩ ርዕዮተ-ዓለም ስር ለመሰለፍ ተገደዱ? ይህ ሁኔታ የሃሳብ መበታተንና የኋለ ኋለ ደግሞ ወደ ግጭት አያመራንም ወይ?

በተለያዩ የፓርቲ ስም የሚንቀሳቀሱት ድርጅቶች እንድ እስካሁን ያልተገነዘቡት ነገር አለ። በአውሮፓ ታሪክ ውስጥ ብቅ ያሉት ፓርቲዎችና ዛሬ የበለጸጉትን የተቀዳጁት በአንድ ጊዜ ከሰማይ ዱብ ያሉ አይደሉም። የህብረተሰብ ዕድገትና የኃይል አሰላለፍ ለውጥ ውጤቶች ናቸው። በሃሳብና በርዕይ ደረጃ ሊበራሊዝም በ17ኛው ክፍለ ዘመን የመርከንታሊዝምንና የባለቤቶችን የበለጸገው እየታገለ የመጣ ቢሆንም፣ ግለሰቦች በፓርቲ ደረጃ መደራጀት የጀመሩት በ19ኛው ክፍለ-ዘመን፣ ወይም ደግሞ በ20ኛው ክፍለ-ዘመን የተቋቋሙ ናቸው። ከኮንሰርቫቲቭና ከሊበራል ፓርቲዎች ቀድሞ የተደራጀት የኮሙኒስት ፓርቲዎች፣ በኋላ ደግሞ ከዚህ ተፈንግጠው የወጡ የሶሻል ዲሞክራቲክ ፓርቲዎች ናቸው። በህብረተሰብነታቸው ታሪክ ውስጥ እነዚህ ሁሉ ፓርቲዎች በየጊዜው የአስተሳሰብን ለውጥ አያሳዩ የመጡ ናቸው። ከሰውነታቸው ጋር የተወሰነ የአሰራር ኖርምን አዳብረዋል። ህግንና ሰራን ማክበር፣ በዲሲፕሊን ለመኑበት ርዕይ መስራት፣ ወደ ውጭ አውጥቶ መከራከርና ሌላውን ለማሳመን መሞከር፣ ሰዓትን ማክበርና በሌላ ወገን ደግሞ በግትር ሃሳብ ላይ አለመጽናትና ወደ ጡብ አለማምራት፣ እንዲሁም በሚያስማሙ ነገሮች ላይ ለመስራት መቻል፣ እነዚህ ሁሉ ከበርቱያዊ ኖርሞች ናቸው። ቀስ በቀስ ከታች ወደ ላይ ያደጉ ያሰራር ዘዴዎች ናቸው። ከዘመነ ሬናሳንስ ጀምሮ ቀስ በቀስ ስር እየሰደደ የመጣው ሰፋ ያለ ምሁራዊ እንቅስቃሴ ውጤቶች ናቸው። ባጭሩ፣ በአውሮፓ ታሪክ ውስጥ የፓርቲዎች አነሳስና ዕድገት የኢኮኖሚ ዕድገት፣ የኢዳዲስ ሃሳቦች መፍልቅና የኃይል አሰላለፍ ውጤቶች ናቸው። በመሆኑም፣ እያንዳንዱ ፓርቲ ቆሜላታለሁ የሚለውን የህብረተሰብ ክፍል ጥቅም የሚያስቀድም እንጂ ጠቅላላውን ህዝብ የሚወክል አይደለም። በሌላ ወገን ግን፣ የሰላሳ ዐመቱን የምዕራብ አገሮችን ፖለቲካ ታሪክና የፓርቲዎችን የኢኮኖሚና የማህበራዊ ፖሊሲ ለተከታተለ፣ በርዕይ ደረጃ እየተቀራረቡ መጥተዋል። ከግራ እስከ ቀኝ፣ ከሊበራሎች እስከ ሶሻል ዲሞክራቶች ድረስ ሁሉም የኒው-ሊበራል የኢኮኖሚ ፖሊሲን እንደተቀበሉ ማረጋገጥ ይቻላል። የሚለያዩት ጥቃቅን በሆኑ በቀረጥና በፊናንስ ፖሊሲ መስመሮች ሲሆን፣ እንዴት አድርገን ሀብት ከታች ወደ ላይ፣ ወይም ደግሞ ከላይ ወደ ታች እናሸጋሸግ በሚለውና በጣም የተወሳሰቡ የሂሳብ ሞዴሎችን በመፍጠር ነው። እንደዚህ ዐይነቱ ፖለቲካና ፖሊሲ ከትራዲሽናል ሚናቸው እየራቁ እንዲመጡ ሲያስገድዳቸው፣ የግዴታ በፓርቲዎችና በፋይናንስ እንዲሁም ደግሞ በኢንዱስትሪ ካፒታል መሀከል ያለውን ግንኙነት እያቀረበው እንደመጣ መመልከት ይቻላል። በዚህም ምክንያት፣ ብዙ ፓርቲዎች ሎቢስቶች የተሰገሰጉትና በየሚንሰትሪዎችም ውስጥ ህግ አርቃቂ በመሆንና ለህዝብ ተወካዮች በማቅረብ ከሰማንያ በመቶ በሆነው ህዝብ ህይወት ላይ ደንጋጊ ሆነዋል ማለት ይቻላል። ባጭሩ፣ የትላንትናው የሶሻል ዲሞክራቲክ ፓርቲ የዛሬውን ዐይነት አይደለም። እንዲሁም ሌሎች ፓርቲዎች በፍጹም ተለውጠዋል ማለት ይቻላል። አሁን በደረሰው የፊናንስ ቀውስና የሰራ አጦት መጨመር ሚናቸውን እንደገና ለመፈለግና ወደ ቀድሞው ደንበኞቻቸው ጋ ጠጋ ለማለት ወዲያና ወዲህ በማለት ሲራወጡ ይታያል። በዚህ ዐይነት ቅራኔ ውስጥ ነው ብዙ የምዕራብ አውሮፓ ፓርቲዎች የሚገኙት።

ከዚህ አጠር ያለ ትንተና ስንነሳ፣ በአገራችን ብቅ ያሉት ፓርቲዎች የጠቅላላውን ህዝብ ጥቅም አስጠባቂዎች ናቸው ወይ? ወይስ የተወሰኑ የህብረተሰብ ክፍሎችን የሚወክሉ ናቸው? በህብረተሰብ ዕድገት ታሪክ ውስጥ ያለፉ ናቸው ወይ? ወይስ ከላይ እንደመና የተወረወሩና ይህንን ብናደረግ ይሻላል ብለው የሚንቀሳቀሱ ናቸው? በእርግጥ በመረጡት ስም ያምኑበታል ወይ? ዲሞክራቲስ ናቸው ወይ? ከሆኑስ እንዴት ልንመዘናቸው እንችላለን? ጭንቅላታቸውንና ልባቸውን ከፍተን በማየት ዲሞክራቶች መሆናቸውን ማረጋገጥ የምንችልበት መሳሪያ አለን ወይ? ዛሬ ግራ አሳይተው ነገ ቀኝ ቢሸመጥጡስ? ይህ ግልጽ እስካልሆነ ድረስ አብዛኛዎቻችን የዚህ ወይም የዚያኛው ፓርቲ ደጋፊዎች ነን የምንልና እስከዚህም ድረስ በጭንቅላታችን ውስጥ ያለብጠለጠለን ዝም ብለን ነው የምንጮኸውና የምንለፋው ማለት ነው። ይህ በደንብ ሳይጠናና ወይይት ሳይደረግበት እንድ ርዕዮተ-ዓለም ተቀብያለሁ ብሎ የሚመሰረት ድርጅትና የሚወጣው ፕሮግራም ከጥቅሙ ይልቅ ጉዳቱ ያመዘናል። የድርጅቱ መሪዎችም ሆነ አባላት በርዕይ ዙሪያ ያልተሰበሰቡና በአንዳች ፍልስፍናም የማይመሩ ሰለሚሆን፣ ፓርቲው ሰፋ ያለ ርዕይን ከማዳበርና ለክርክር በሚያመች መልክ ከመደራጀቱ ይልቅ ከመጀመሪያውኑ ቡድናዊ ስሜት እንዲኖረው

ይደረጋል። በድርጅቱ ውስጥ የግዴታ የፊዩዳል መሰል ሂራርኪ ስለሚፈጠር ሃሳብን ለማንሸራሸርና ችግር ፈቺ እንዲሆን ለማድረግ ያስችግራል። ይህ ሁኔታ የግዴታ በተለያዩ ፓርቲዎች መሀከል በሃሳብ ዙሪያ የሚደረግ ትግል እንዳይደረግ ስለሚያግድ ወደ መቃቃርና ወደ ጠባብ ስሜት የሚያመራ ይሆናል። ሽኩቻው የየግለሰቦችና ስልጣንን ለመጨበጥ የሚደረግ ትግል ስለሚሆን የአንድን ህብረተሰብ ዕድገት የሚቀጭ ይሆናል። በአብዮቱ ወቅት የተከሰተው ሁኔታ የሚያረጋግጠው ጥቂት ግለሰቦች የራሳቸውን ጥቅም በማስቀደማቸውና በሃሳብ ዙሪያ የሚደረገውን ትግል ቦታ ስላልሰጡት ነው። በህብረተሰብ ሳይንስ ላይ ከተመረከዘ ክርክር ይልቅ ችግሮችን በጠብመንጃ መፍታት አለብን፤ እንችላለንም ብለው በመነሳታቸው ነው። የአገርንና የብዙ ሚሊዮንን ህዝብ ዕድል ቅድሚያ ከመስጠት ይልቅ በስልጣን ጥም በመታወራቸው የብዙ መቶ ሺህ ህዝብ ደም መፍሰሱ ብቻ ሳይሆን የሁለትና የሶስት ትውልድ ዕድል እንዲጠፋ አደረጉ። እንደዚህ ዐይነቱ ሁኔታ እንዳይደገም ከተፈለገ ወደ ፊት የሚፈጠሩ ፓርቲዎች በዕውነተኛ ፍልስፍና ላይ የተመሰረተን አርቆ አስተዋይነትን የትግል መመሪያቸውና የዕድገት መለኪያቸው ማድረግ አለባቸው ።

በአብዮት ወቅት የተፈጠሩት ድርጅቶች የማርክሲዝምን አርማ ያነገቡ ቢሆኑም፤ ከነዚህ ውስጥ በጥቂትም ቢሆን በቲዎሪው ውስጥ ያለፉት ሁለት ድርጅቶች ብቻ ናቸው። ሌሎች ግን አዲስ ከተፈጠረው ሁኔታ ጋር ራሳቸውን በማቀናጀትና የማርክሲዝምን ካባ በመልበስ ለግርግሩ ልዩ እምርታ ሰጡት። በካፒታሊስት ህብረተሰብ ውስጥ የተፈጠረው ቲዎሪ ደግሞ ከኢትዮጵያ ሁኔታ ጋር ለማቀናጀት ከፍተኛ የጭንቅላትን ስራ የሚጠይቅ ነበር። በሌላ ወገን ግን፤ ቲዎሪውን አስከተወሰነ ደራጃ ብቻ ነው የአንድን ህብረተሰብ ሁኔታ ለመተንተን ስራ ላይ ማዋል የሚቻለው። የማርክሲዝም ቲዎሪ የአንድን ህብረተሰብ የማሰብ ኃይል የዕድገት ደረጃ ቁጥር ውስጥ ስለማያገባ፤ ቲዎሪውን የተቀበሉ ታጋዮች ከሃሳብ ትግል ይልቅ ወደ መሳሪያ ትግል እንዲያዘነብሉ ይገደዳሉ። ይህ በማቴሪያሊስት ቲዎሪ ላይ የተመሰረተው ትንተናና አመለካከት ደግሞ የግዴታ በእነ ፕላቶንና በኋላም በጀርመን ክላሲኮች የዳበረውን በሃሳብ ዙሪያ የሚደረግ ውይይትና ከዚያም የሚፈልቀውን ፖሊሲ የሚቃረንና የነገሮችን ሂደት ገልብጦ እንዲያይ የሚያደርግ ነው። አንድ ህብረተሰብ የማሰብ ኃይሉን እያዳበረና አርቆ አስተዋይነትን የዕውቀት ምንጭ በማድረግ መሳሪያዎችን በመፍጠርና ቆንጆ ቆንጆ ነገሮችን እየሰራ ወደ ህብረተሰብአዊ ስምምነት እንዲያመራ የሚያግዝ አይደለም ማለት ነው። ቲዎሪው የብዙ ነገሮችን ተስማምቶ መኖር የሚቃወም የሚመስልና፤ በአንድ ህብረተሰብ ውስጥ የተለያዩ ነገሮች በቅራኔ ህግጋት መሰረት ተስማምተው ሊኖሩ እንደማይችሉ ስለሚያስመስል ብዙዎችን ሊያሳስት ይችላል ። በዚህም ምክንያት ነው ቲዎሪው ተግባራዊ ሊሆን በተሞከረባቸው አገሮች ሁሉ ከሊትሬትር አስከ መዘቃ ድረስና አስከ ህንጻ አስራር ድረስ አንድ ወጥ በማድረግ በግሪክ ስልጣኔ የዳበረውን የስምምነት(Harmonious) የህንጻ አስራርና የዕድገት ፈለግ ተግባራዊ እንዳይሆን በር የዘጋው። በዚህም ምክንያት በአገራችን የተፈጠሩት ፓርቲዎችም ሆነ ድርጅቶች ይህንን ሁሉ ሳያጤኑ -ኃይሎች አልነበሩም ማለት አይደለም- ወደ ማያሰፈልግ ሽኩቻ ውስጥ የገቡት።

ዛሬም በፓርቲዎች መሀከል ያለው መሻከርና አንደኛው የሌለውን ዐይን ለማየት ፈቃደኛ ለመሆን አለመፈለግና አብራ አልሰራም ማለት ቲዎሪንና ፍልስፍናና እንዲሁም ደግሞ ሃሳብን የትግል መመሪያ ለማድረግ ካለመቻል የተፈጠረ ሁኔታ ነው። በዚህም ምክንያት ደርጅቶችም ሆነ አመራሮቹ የታሪክን አደራ ሊሸከሙ የማይችሉ እየሆኑና አባሎቻቸውን በጠባብ ክልል ውስጥ ብቻ እንዲሸከረከሩ በማድረግ ለዕድገት የሚሆነውን የሃሳብ ልውውጥ በር አየዘጉ ነው። ይህ እጅግ ጎታች ሁኔታ ካልተሰበረና በአዲስ ኃይል ካልተተካ የኢትዮጵያ ህዝቦች ዕድል ለብዙ መቶ ዐመታት ተንጠልጥሎ እንዲቀር ይገደዳል ማለት ነው። ከዚህ ስንሳ፤ ከግንቦት 1977 ዐመተ ምህረት በፊት የተመሰረቱት ፓርቲዎችና በኋላም ወደ ጣምራነት ያመሩትና ዛሬ ደግሞ ሰማቸውን ለውጠው የሚንቀሳቀሱት ፓርቲዎች ታሪካዊ ሚና እጅግ አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ እንደገባ መገመት ይቻላል። በአንዳች አጋጣሚ ስልጣን ቢይዙ እንኳ ህዝብን አስተባብሮ ታሪክን የመሰራት ኃይላቸው የመነመነ ይሆናል ማለት ነው። በብዙ የአፍሪቃ አገሮች በምርጫ ስም የተከሰቱትና አሁንም ቢሆን ድህነትን ያስፋፈቱትና ህዝብን የሚያተራምሱት ሁኔታዎች በአገራችን ምድር ላይም የግዴታ ይከሰታሉ ማለት ነው።

ወደ ነፃ አውጭ ደርጅት ነን ወደ ሚሉት ጋ ስንመጣ ደግሞ ከዚህ የባለ እጅግ አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ እንገባለን። በተለይም እንደ ኦሮሞ ነፃ አውጭ ድርጅት(OLF) የመሳሰሉት ትግላቸውና እንቅስቃሴቸው በምንም ፍልስፍና ላይ የተመሰረተ አይደለም። የህብረተሰብን ህግና ሎጂክ የተከተለ አይደለም። ጭቆናና ቅኝ-ግዛት የሚለውን መፈክር

ከጠቅላላው ህብረተሰብአዊ ዕድገት ነጥሎ በማውጣትና ቅስቀሳ በማድረግ የተፈጥሮን ህግ የሚጥስና የአንድን ትውልድ አመለካከት በቁንጽል አስተሳሰብ ላይ እንዲያተኩር በማድረግ ህብረተሰብአዊ ውዝግብን የሚፈጥር አካሄድ ነው። የሰዎችን መሰረታዊ የመኖር ፍላጎት ፣ መብላት ፣ ንጹህ ውሃ ማግኘት ፣ መጠለያና እንዲሁም ሌሎች መሰረታዊ ነገሮች እንዳይሟሉ የሚያደርግና ህልማቸው ለብዙ መቶ ዐመታት ተንጠልጥሎ እንዲኖር የሚያደርግ አደገኛ የትግል ስልት ነው። ዕውነተኛ ስልጣኔን የሚቀናቅንና ርስ በርሱ የሚጋጭ ትግል ነው። ትግሉ ፀረ-አሮሞና ፣ በአጠቃላይ ሲታይ ፀረ ሰው ነው። ሰብአዊነትን የሚቃወምና የሰዎችን ተፈጥሮአዊ የፈጠራ ችሎታን የሚያፍን ነው።

ጭቆናና ቅኝ ግዛት የሚለውን ፅንሰ-ሃሳቦች ጠጋ ብለን ስንመለከት ፣ ድሮም ሆነ ዛሬ ጭቆና ሁሉንም የህብረተሰብ ክፍል የሚመለከት እንጂ ፣ በኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ አንድን ብሄረ-ሰብ ከመጀመሪያውኑ ለማጥቃት የተወሰዱ የርዕዮተ-ዓለምም ሆነ የፖለቲካ እርምጃዎች አልነበሩም። ቢኖሩ ደግሞ አንዳንድ አፈንጋጭ ኃይሎች እንቅስቃሴ ሲያደርጉ መደረግ የሌለባቸው እርምጃዎች ተወስደዋል። ይህ ዐይነቱ ዕርምጃ በብዙ ብሄረ-ሰቦች ውስጥ የተካሄደና በጊዜው ከነበረው ንቃተ-ህሊናና የፖለቲካ ስሌት ተነጥሎ ሊታይ የሚችል አይደለም። በዚህም መሰረት አንዱን ብሄረ-ሰብ የሚጠቅም የኢኮኖሚና የህብረተሰብ ፖሊሲ በአፃውም ሆነ በደርግ ዘመን ተካሂዶ በፍጹም አያወቅም። በካፒታሊዝም አፍላ ዘመን ከሰሜኑ ግዛት ይልቅ ፣ ኢኮኖሚያዊ እንቅስቃሴ የሚታይበት የኦሮሞ ኤሊት ዛሬ ግዛቱ ነው እያለ የሚዘባነንበት የደቡቡ ክፍል ነው።

ወደ ቅኝ ግዛት የሚለው ጽንሰ-ሃሳብ ስንመጣ ፣ ራሱን ከሌለው የኢትዮጵያ ግዛት ከልሎና አጥሮ የኖረ ፣ የራሱ ባንዲራና ገንዘብ የነበረውና በሰራ-ክፍፍልም የዳበረ ፣ እንዲሁም ደግሞ መንግስታዊ መዋቅር የነበረው የኦሮሞ ግዛት አልነበረም። ኦሮሞዎች በታሪካቸው ከብት እያረቡ የሚኖሩና ፣ ምናልባትም ከአርሲ ፈልሰው በመነሳት ቀስ በቀስ ሌላውን የኢትዮጵያ ግዛት ያዳረሱ ናቸው። በአስራ ስድስተኛው ክፍለ-ዘመን ወደ ሌላው ግዛት ሲሰፋፉ ከነሱ የተሻሉ በሰራ-ክፍፍል የዳበሩ እንደ ሃድያና ከምባታዎች እንዲሁም የሰሜኑ ግዛት ጋር ይጋጫሉ። የነዚህን የህብረተሰብ ክፍሎች የዳበረ የሰራ-ክፍፍልና መንግስተ-መዋቅር በመደምሰስ ፣ በነሱ አባባል እነዚህን የግዛት ክልል ቅኝ-ግዛት ያደርጓቸዋል። ይህ ደግሞ የሚገርም ነገር አይደለም። በዓለም ታሪክ ውስጥ የታየ ነው። ከአንድ ቦታ የፈለቁ ህዝቦች ወይም ጎሳዎች ሌላን ቦታ በመውረርና በመስፈር ኑሮአቸውን እዚያው ማደለደል ይጀምራሉ። የሰራ-ክፍፍልን በማዳበር ከዝቅተኛው ወደ ከፍተኛው የህብረተሰብ ክፍል በመሸጋገር እንደ ንቃተ-ህሊናቸው ለአዲሱ ግዛታቸው ልዩ መልክ ይሰጡታል። በዚህ መልክ ነው በብዙ የአውሮፓ አገሮች ህብረ-ብሄሮች(Nation-States) የተመሰረቱት። ይህ ደግሞ ከታች ወደ ላይ የተካሄደ እንቅስቃሴና ህብረተሰብአዊ ዕድገት እንደመሆኑ መጠን ይህንን የዕድገት ሁኔታ ለመቀልበስ መሞከር የተፈጥሮን ህግ እንደ መጣሰ ይቆጠራል። ኢክሰኖፋኒስ(Xenopahnes) የተባለው የግሪክ ፈላስፋ የሰው ልጅ በዕድገቱ ውስጥ ያደረገውን ውጣ ውረድና መሻሻል በመመርመር ፣ ከቆመበት በመነሳት ወደፊት መገስገስ እንዳለበት ያመለክታል። “ Man, marching on from the place where he finds himself and laying out his own path, faces forward and not backward. He fixes his eye not on the distance already covered but on the ground still to be covered.” በመሆኑም የኦሮሞ ብሄረ-ሰብ አንዳንድ የኦሮሞ ኤሊቶች እንደሚመኙት ወደ ኋላ ተመልሶ የጋዳን ስርዐት ልመሰርት እያለ ጊዜውን የሚያቃጥልበት ምክንያት የለውም። እንደዚህ እያሉ የማይሆን ቅስቀሳ ማስፋፋትና ቀድሞ አማራ ፣ ዛሬ ደግሞ ትግራይ አየገዛን ነው እያሉ መዋሸትና ጥላቻ መቀስቀስ ወደ ማያሰፈለግ ግብግብ እንደማምራት ይቆጠራል። የጋዳን ስርዐት እንደገና መመስረት አለብን ማለት የታሪክን ጎሣ ወደ ኋላ ማሸከርከር ብቻ ሳይሆን ፣ ከቪሊ ቤት ወጥቼ የግዴታ ሳር ቤት መኖር አለብኝ እንደማለት የሚቆጠር የቂሎች የትግል ዘዴ ነው። የኔና የአባብያ እንዲሁም አቶ ሌንጮ አልያስ ዮሐንስ ህልምና እንዲሁም ዛሬ ሺህ በሺህ የሚቆጠሩ ሰማቸውን ወደ አባነት የለወጡ ትግል መሆን ያለበት ፣ እንዴት አድርገን ተባብረን ስለም ፣ ፍቅርና ብልጽግና የሰፈነባት ህብረተሰብ ልንመሰርት እንችላለን እያሉ ማውጣትና ማውረድ ነው። ከዚህ ውጭ የሚደረግ ትግል ሁሉ የኦሮሞን ብሄረ-ሰብ የተፈጥሮ መብትና ፍላጎት የሚፃረር ነው። ማንኛውም በኢትዮጵያ ግዛት የሚኖር ብሄረ-ሰብ ሁሉ ፣ የትግሉ አርማ ውድ ወንድማችን አቶ ኦባንግ እንደሚያስተምረን ፣ ሰብአዊነትን ከጎሳ ፖለቲካ በማስቀደም ለአዲሲቱ ኢትዮጵያ መታገል ብቻ ነው።

ስለዚህም ከገባንበት ውዥንብር ለመውጣትና ሌላም አደጋ እንዳይከሰት የምንፈልግ ከሆነ ፣ ሳንፈራና ሳንቸር በሃሳብ ዙሪያ በጥሞናና በመከባበር መወያየትና መከራከር አለብን። ስለሆነም ፣ ቀስ በቀስ ወደ ሌሎች ጠለቅ ያሉ ሃሳቦች ከማምራታችን

በፊት ለምን ዐይነት ህብረተሰብ ነው የምንታገለው ? እንዴትስ የተራጋጋ ህብረተሰብ ለመመስርት እንችላለን? ወደ ሚሊው መሰረታዊ ሃሰቦች ላይ መወያየት ለገባንበት ጭንቀት ለጊዜውም ቢሆን የተወሰነ መልስ ሊሰጥ ይችላል ብዬ አምናለሁ።

ለምን ዐይነት ህብረተሰብ ነው የምንታገለው ?

ከመጀመሪያውኑ መታወቅ ያለበት ጉዳይ የምንፈልገውን ህብረተሰብ በሃሳብ ደረጃ ማውጣትና በወረቀትም ላይ መንደፍ እንችላለን። ወደ ምንፈልገው ህብረተሰብ ለማምራት ግን በብዙ ሁኔታዎች ነው የሚወሰነው። ወደፊት እንደዚህ ያሉ ነገሮች ሊከሰቱ ይችላሉ ብሎ በአርግጠኝነት መናገር ባይቻልም ፣ አሁን ያለንበት ንቃት-ህሊናና ተጨባጩ ሁኔታዎች የወደፊቱን ዕድላችንን ይወስናሉ። ስለዚህም ፣ ወደ ምንፈልገው ህብረተሰብ ለመድረስ ምን ምን አርምጃዎች ብንወስድ ይሻላል ብለን ብንወያይ የተወሰነ መልስ ልናገኝ እንችላለን። በመጀመሪያ ግን እንዳንድ መሰረተ-ሃሳቦችን ግልጽ ማድረግ ያስፈልጋል።

የአገራችንንም ሆነ የብዙ አፍሪቃ አገሮች የህብረተሰብ አወቃቀር ለተለመከተ ስርዓት የሌለውና ሎጂክን የተከተለ አይደለም። ዝም ብሎ በአቦሰጦኝ የተመሰረተ ነው የሚመስለው። ወደ አውሮፓ ስንመጣ ግን ፣ ከግሪክ ፍለስፍና የተወሰደው የተስተካከለ ህብረተሰብአዊ አገንባብና የከተማዎች ዕድገት የሰዎችን የማሰብ ኃይልና እያንዳንዱ የህብረተሰብ ክፍልም የራሱን ሚና እንዲረዳና በህብረተሰብ የስራ-ክፍፍል ውስጥ እንዲሰማራ ሊያደርገው በችቷል። በዚህ ላይ ፣ ከአስራ አምስተኛው ክፍለ-ዘመን ጀምሮ ብቅ ያለው ፣ ባህል ያለው የከበርቱ መደብ ታሪክ ሰሪ በመሆን የግንባር ቀደምትነት ሚናን እየተጨወተ መጣ። የከበርቱው መደብ በምርት ብቻ ሳይሆን ፣ የክላሲካል ህንፃ ስራዎች ፣ የሰዕልና የክላሲካል ሙዚቃ ፈጣሪዎችን በገንዘብ ደጋፊ በመሆን ህብረተሰቡ እንዲተሳሰር ከፍተኛ ሚና ሊጫወት በችቷል። ከ16ኛው ክፍለ-ዘመን ጀምሮ እያደገ የመጣው የፍጹም ሞናርኪ አገዛዝና የአገር ውስጥ ገበያን ለማደበር የተወሰደው የመርከንታሊስት የኢኮኖሚ ፖሊሲ የህብረ-ብሄርን(Nation-State) አገንባብ ሊያፋጥነው ችሏል። ይህ ሁኔታ የህዝቡን አመለካከት በመለወጥና ወደ አንድ አማካይ ማዕከል እንዲያተኩር በማድረግ ብሄራዊ ስሜቱን ለማዳበር ችሏል። አገር ፣ ህብረተሰብ ፣ ብሄራዊ-ስሜትና ብሄራዊ ኢኮኖሚ አንድ ላይ ተያይዘው የሚሄዱና ቀስ በቀስም ጠቅላላውን ህብረተሰብና አገር ያዳረሱ ለመሆን በቅተዋል። በየታሪክ ወቅት የተከሰቱትን ውጣ ውረዶችንና የእርስ በርስ መተራረዶች ትተን ፣ የአውሮፓ ህብረተሰብ አወቃቀር ሎጂክን የተከተለ ነው ማለት ይቻላል። ዝም ብሎ ተራ የገበያ ኢኮኖሚ እንቀስቃሴ የተካሄደበትና የሚካሄድበት ብቻ አይደለም። ባህላዊ ፣ ፓለቲካዊ ፣ አሴታዊ ፣ ጥበባዊና ልዩ ልዩ ነገሮች የሚካሄዱበት ማህበረ-ሰብ ነው ማለት ይቻላል።

ወደ ኢትዮጵያ ስንመጣ ከላይ የተጠቀሱት ለአንድ ህብረተሰብ መዳበርና ለተከታዩ ትውልድ እንዲተላለፍ ለማድረግ የሚያስችሉ መሰረቶች ሊጣሉ አልቻሉም። የከተማዎችና የመንደሮች በስነ-ስርዓት አለመሰራት ፣ ሙዚየሞችና የቲያትር ቤቶች በአገሪቱ ምድር አለመቋቋምና አለመስፋፋት ፣ ለጭንቅላት መዳበር የሚጠቅሙ ቤተ-መጻህፍቶች አለመስፋፋት ፣ የሰፖርትና የባህል ማዕከሎች አለመቋቋም ፣ ልዩ ልዩ ህብረተሰብአዊ መዋቅሮች(Social Network) አለመኖር ፣ ህብረተሰቡ ተዘበራረቆ እንዲኖር አስገደደው። የሻይ ቤቶችና የሴተኛ አዳሪ ቤቶች እንዲሁም ዲስኮ ቤቶች መስፋፋት አዲሱን ትውልድ የቆሻሻ ባህል ሰለባ ሊያደርገው በቃ። ከ1940ዎቹ መጨረሻ ጀምሮ የተፈጠረው ልቅ የሆነ ህብረተሰብአዊ አወቃቀርና የኢኮኖሚ ፖሊሲ የግዴታ ማጅራት መቼዎችን ፣ ውሽታዎችን ፣ ሌሶችንና ከሀዲዎችን በመፍጠር የህብረተሰብአችን ዕድገት እንዲዛነፍ አደረገ። ዛሬም ያለው ሁኔታ ይህንን የሚመስል ወይም ከዚህ የባሰና በመንግስት ደረጃ ውስጥ ለውስጥ የሚደገፍ ነው። ስለሆነም ፣ አዳዲስ የህብረተሰብ ኃይሎች ብቅ የሚሉት በአፈጣጠራቸው እንደዚህ ሆነው ሳይሆን ፣ ባለማወቅ የተዋቀረው ህብረተሰብአዊ ሁኔታ ስለሚያስገድዳቸው ብቻ ነው። በዚህም ምክንያት ፣ የኢትዮጵያ ህብረተሰብ አስካሁንም ድረስ የታሪክን አደራ ሊሸከም የቻለ የህብረተሰብ ክፍል ማፍለቅ አቅቶት ሲንገዳገድ ይታያል። የዕድገቱ መዛባትና የህብረተሰቡ መዘበራረቅ ለአፈንጋጭና ለፀረ-ዕድገት ኃይሎች በር በመክፈት የህዝቡ አትኮሮ አንድ እንዲሆንና ለዕድገት እንዳይነሳ አንቆ ይዞታል። በተለያዩ የፓርቲ ስምና የጎሳ ፖለቲካ የተጠመዱ ኃይሎች ከዚህ ወይም ከዚያኛው የውጭ መንግስት ጋራ በማበርና በመቆላለፍ የታሪክን ሂደት በማጣመምና ውዥንብር በመንዛት የሰልጣኔው ጥማት እንዲረዝም አድረገዋል። ዛሬ አገራችን ያለችበት አስቸጋሪ ሁኔታ እንደዚህ ዐይነቱ የህብረተሰብን ግንባታ ሊረዳና ህብረተሰብ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ሊገባው የማይችል ሺህ በሺህ የሚቆጠር እዚህና እዚያ የሚጮህ ፖለቲከኛ ባይ ነን ደርጅቶች እንደ አሸን በመፍለቅ የፖለቲካውን አየር በማመቃቸው ነው። ከዚህ

ሰንሰለት ፣ በአንድ በኩል የኢትዮጵያን ባንዲራ አንግበው የሚንቀሳቀሱ ፓርቲዎችና ፣ በሌላ ወገን ደግሞ ራሳችንን እንችላለን ብለው የሚራወጡ ድርጅቶች ከህብረተሰብ ግንባታና ከብሄራዊ ኢኮኖሚ አንፃር ፍላጎታቸውና ሚናቸው ምን እንደሆነ ግልጽ አይደለም። በምን ፍልስፍናና የኢኮኖሚ ፖሊሲ ርስ በርሱ ሊተሳሰር የሚችል ህብረተሰብ ሊመሰርቱ እንደሚችሉ አስካሁን ድረስ አላስረዱንም። ይህ ግልጽ አሳካልሆነ ድረስ ዘለዓለማችንን እየተደናበርን እንከርማለን ማለት ነው። ምክንያቱም ለአንድ ህብረተሰብ መገንባት የግዴታ ሳይንስና ፍልስፍና ሊታለፉ የማይችሉ መሰረተ-ሃሳቦች በመሆናቸው ነው።

ብሄራዊ ኢኮኖሚን የመረዳት ችግር !

በብዙዎቻችን መሀከል ያለው ትልቁ ችግር ህብረተሰብና ብሄራዊ ነፃነት የሚሉት ጽንሰ-ሃሳቦች በሀሳብ ዙሪያ መብላለት ያለመቻላቸው ነው። በተለይም ደግሞ ኢኮኖሚ የሚለው ትልቅ የአገር መገንቢያ መሳሪያ ወደ ንግድና ወደ ተራ የፍጆታ ምርት ክንዋኔ መለወጡ ለብሄራዊ-ኢኮኖሚ የሚደረገው ትግል ፈሩን እየሳተና ብዙ ወጣቶችን እያሳሳተ ነው። በነዚህ ሶስት መሰረታዊ ነገሮች ላይ ግልጽነት ከሌለ ደግሞ ትግላችን ሁሉ ወሃ ቢወቅጡት እምቦጭ እንደሚሉት አነጋገር ይሆናል ማለት ነው።

በመጀመሪያ ደረጃ ስለ ኢኮኖሚ ሲወራ ፣ ከፕላቶን ጀምሮ እስከ አርሰቴቶለስና እስከ ማዕከላኛው ዘመን ድረስ በነበሩ ምሁራን የተደረሰበት ስምምነት ፣ ለአንድ ህብረተሰብ መተሳሰር የግዴታ የሰራ-ክፍፍል መኖር እንዳለበት ነው። ሁለተኛ ፣ የግዴታ እንደዚህ ዐይነቱ የአንድን አገር ህዝብ ውስጣዊ መተሳሰር ሲያጠነክር ፣ በዚያውም መሰረት የአገር ውስጥ ገበያ (Home Market) ይዳብራል ማለት ነው። ከዚህ ጋር ተያይዞ ከተማዎች ሲያደጉና ሲበለጹ የሰው የማሰብና የመፍጠር ኃይል ከፍ ይለዳል። ከተራ የኢኮኖሚ እንቅስቃሴ አልፈው ቴክኖሎጂዎችንም በማዳበር ከማንኛውም አደጋ የሚከላከሏቸውን መሳሪያዎች መሰራት ይችላሉ። ለዚህ ደግሞ ሳይንስና ቴክኖሎጂ እጅግ አስፈላጊ መሰረተ-ሃሳቦች ናቸው።

ከ1880 ዓ.ም ጀምሮ የፍጆታን አጠቃቀምን ያስቀደመው የማርጂናሊስት ወይም የኒዎ-ለበራል ኢኮኖሚ ነገሮችን ሁሉ በጭንቅላታቸው በመገልበጥ አገሮች ረጋ ብለው የራሳቸውን ዕድገት እንዳይቀየሱ አገዳቸው። ይህ የተቆነጸለ የኢኮኖሚ መመሪያ በጭንቅላታችን ውስጥ ሰርጾ በመግባት አንድን አገር እንደ ህብረተሰብ ለመመስረት ፣ ቀስ በቀስ ምን ምን እርምጃዎች መከተል እንዳለበት ተምታታብን። ሁሉ ነገሮች በጠያቂና በአቅራቢ ፣ በተመጠነ ሀብት(scarce resources) ዙሪያ ሰለሚታዩ አገርን ለመገንባት በሚያስፈልጉ መሰረታዊ የኢኮኖሚ እንቅስቃሴዎች ላይ ርብርቦሽ ሳይደረግ ቀረ። የትምህርት ዘረፉ በኒዎ-ለበራል ኢኮኖሚስቶች በመያዙ ሌላ የተሻለ ለአገር ግንባታ የሚያገለግል የኢኮኖሚ ቲዎሪ ማዳበር አልተቻለም። በዚህም ምክንያት ፣ የኢኮኖሚ ፖሊሲዎቹ ሁሉ የአገር ውስጥ ገበያ ለማዳበር የሚያስችሉ መሳሪያዎች አልነበሩም። ለምሳሌ ፣ በ1950ዎቹ ዐመታት የሲጋራና የኮካኮላና እንዲሁም የብስኩትና ሌሎች መጠነኛ ፋብሪካዎች ሲቋቋሙ በእርግጥ በዚህ አማካይነት ህብረተሰብአዊ ለውጥና የቴክኖሎጂ ምጥቀት ሊመጣ ይቻላል ተብሎ በማመን ነው? የዚያን ጊዜው ፖሊሲ ካለምንም አርቆ አሳቢነትና ሳይንስ-አልባ ውጭ በመካሄዱ ዛሬ ለተጋለጥነበት ሁኔታ እንደኛው ምክንያት ሊሆን በቃ። ዛሬም አንዴ በተቀዋም ፖሊሲ ፣ ሌላም የዐለም ንግድ ድርጅት ውስጥ ካልገባን በማለት መንደፋደፍና ፣ የኮሞዲቲ ገበያ አቋቁሞ የህብረተሰቡ አትኩሮ ከምርት ክንውንና ከቴክኖሎጂ ይልቅ በማጭበርበር ላይ እንዲመሰረት ማድረግ የቱን ያህል የኒዎ-ለበራል ኢኮኖሚ ፖሊሲ ጭንቅላታችን ውስጥ እንደገባና በመደናበር ላይ እንደመንገኝ ነው የሚያረጋግጠው።

ከዚህ ሰነሳ ፣ ለአንድ ህብረተሰብ ግንባታ ከመጀመሪያውኑ የገበያ ኢኮኖሚ ፖሊሲ እንደ መሳሪያ ሊቀርብ አይችልም። በታሪክ ውስጥም የገበያን ኢኮኖሚ መመሪያ አድርጎ አንድ ጠንካራ ህብረ-ብሄር የመሰረተ አገር የለም። ስለዚህም ፣ መሆን ያለበት መመሪያ በአንድ ጊዜ ሁሉም ነገር በሚለው ፍልስፍና መሰረት ወደ ህብረ-ብሄር ግንባታ ሊያመራ የሚያስችለንን ህብረተሰብአዊ እንቅስቃሴ ነው ማካሄድ ያለብን። ከግሪክ ስልጣኔ እስከ ሬናሳንስና እስከ 19ኛው ክፍለ ዘመን የተካሄዱት የአውሮፓ የኢኮኖሚና የህብረተሰብ ግንባታዎች በሙሉ ዝም ብለው ከንጹህ የገበያ ኢኮኖሚ አንፃር የተነደፉ አይደሉም ።ይህ ቢሆን ኑሮ ቆንጆ ቆንጆ ከተማዎች ባልተገነቡ ነበር። ሳይንስና ቴክኖሎጂዎች ባልደጉ ነበር። በአንዳንድ የኢትዮጵያ ኢኮኖሚስቶች ዕምነት ለካፒታሊስት ኢኮኖሚ ዋናው መሰረት የግል ሀብት መኖር ነው የሚለው በጣም ተቆንጽሎ የቀረበ አስተያየት የሚያመለክተው የቱን ያህል የኢኮኖሚ ቲዎሪ ከህብረተሰብአዊ ግንባታ ተነጥሎ መታየት እንደ ጀመረ ነው።

የመሬት ግለዊ ሀብት መሆንና የካፒታሊስት መደብ መፈጠር የታሪክና የሀብብተሰብ ሂደት ውጤቶች ናቸው። በህግ ከላይ የሚወረወሩ አይደሉም። የካፒታሊስቱ መደብ በሀብብተሰብ ታሪክ ውስጥ ከታች ወደ ላይ ተኮትኩት ያደገና ቀስ በቀስ የራሱን ጥቅም ለማስከበር ወደ ጥገና ለውጥ በማምራት ሀብብተሰብአዊ ኃላፊነት ለመውሰድ የበቃ ነው። የመሬት የግል ሀብትነት በጉልበት የተካሄደ ሲሆን፤ ከ17ኛው ክፍለ-ዘመን ጀምሮ በአን ጆን ሎክ የፈለቀው የህግ የበላይነት የሚለው መመሪያ ህጋዊ የሆነበትና የአዲሱን የመሬት ከበርቴ መደብ የበላይነት ያረጋገጠበት ሁኔታ ነው። ስለዚህም፤ በኢትዮጵያ ውስጥ ከታሪክ ጋር ያለተገናዘበ ከላይ ወደ ታች የሚወረወር ህግ ተግባራዊ ማድረግ አንችልም። የኢትዮጵያ ህዝቦችም ጭንቀት የገበያን ኢኮኖሚ የመመስረትና ያለመመስረት ጉዳይ አይደለም። የኢትዮጵያ ህዝቦች የዕለት ተዕለት ጭንቀት እንዴት አድርገን ቢያንስ አንድ ጊዜ እንኳ ምን ቀምሰን እናድራለን የሚለው ነው። ለዚህ መልስ ለመስጠት ደግሞ የግዴታ ከዚህ አልክ አስጨራሽ የገበያ ኢኮኖሚ መለቀቅ አለብን። ይህ ማለት ግን ግለሰብአዊ ድርጊትና በግለሰቦች የሚካሄድ የንግድ ልውውጥ አይኑር ማለት አይደለም። በግል የሚቋቋሙና የሚንቀሳቀሱ ከበርቴዎች አይኑሩ ማለቱ አይደለም። በዕደ-ጥበብ ላይ ያተኮረ ትናንሽ አምራች ኃይል አይደግ ማለቱ አይደለም። ጥያቄው በመንግስትና በሎካል ደረጃ የተቀነባበረ ሀብብተሰብአዊ ድርጊትን ከግለሰብአዊ ድርጊት ጋር በማጣመር እንዴት አድርገን ረሀብን እየተዋጋን ብሄራዊ ኢኮኖሚ መገንባት እንችላለን ነው። ስለዚህም፤ ረሀብን ከኢትዮጵያ ምድር ለአንዴም ለመጨረሻም ጊዜ ለማውደም ትላልቅ ፕሮጀክቶችን ከትናንሽ ፕሮጀክቶች ጋር ማቀነባበር አለብን ማለት ነው። ይህም ማለት ሊሰራ የሚችል ሁሉ፤ ሊሰሩ ይችላሉ በሚባሉት ፕሮጀክቶች ላይ በአንድነት ተነስቶ መረባረብ ሲችል ረሀብን ከኢትዮጵያ ምድር እናወድማለን። ድህነትን በ20 ዐመት ውስጥ አሁን ከላበት ሁኔታ በከፍተኛ ደረጃ እንዲቀንስ እናደርጋለን። ከ30-50 ዐመት ባለው ጊዜ ውስጥ ጠንካራ ብሄራዊ ኢኮኖሚ መገንባት እንችላለን። በዚያውም፤ የኢትዮጵያን ስዕል እንዳለ መቀየር እንችላለን ማለት ነው። ይህ ሲሆን ከስህተታችን እየተማርን ቀስ በቀስ ከዝቅተኛ ወደ ከፍተኛ ደረጃ በመሸጋገር ለብሄራዊ ኢኮኖሚና ለጠንካራ ሀብብተሰብ የሚሆነውን መሰረት መጣል እንችላለን።

ስለሆነም፤ ሂደታችንና ዓላማችንም ሁሉ ንጹህ ገበያን መመስረት አለብን በሚለው ዙሪያ መሸከርከር የለበትም። አንድ ወጥ ሀብብተሰብ ለመመስረት መቃጣት አደጋ እንደሚያስከትል ሁሉ፤ በነፃ ገበያ ዙሪያ የሚሸከርከር ሃሳብና ይህንን ተግባራዊ ለማድረግ የሚደረግ መከራ ከእጅ አይሻል ዶማ እንደሚሉት አነጋገር ይሆናል ማለት ነው። በሌላ አነጋገር፤ የኢህአዴግን የገበያ ኢኮኖሚ የምንቃውም ከሆነ ከሱ ሺህ ጊዜ የሚሻል የኢኮኖሚ ፖሊሲ ይዘን መቅረብ አለብን ማለት ነው።

ከዚህ ስንሳ በታሪክ ውስጥ እንደታየውና እንደተረጋገጠው የመጀመሪያው ተግባር ከውስጥ የራስን የሰውና የተፈጥሮ ሀብት ማንቀሳቀስ መቻል ቀናውና ፍቱኑ መንገድ ነው። ለዚህ ደግሞ ዋናው መሰረት ፖለቲካዊ አደረጃጀት ነው። ዲሲፕሊንና ስራን ማክበር ከማንኛውም በላይ መያዝና ተግባራዊ መሆን ያለባቸው መሰረተ-ሃሳቦች ናቸው። በታሪክ ውስጥ ስልጣኔዎች ሁሉ የተጀመሩትና ወደ ከፍተኛው ደረጃ የደረሱት በመጀመሪያው በገንዘብ አማካይነት ወይም ገንዘብ ስላለ አይደለም። የሰው ልጅ ከእንስሳ የተሻለ በመሆኑ የግዴታ ስልጣኔን ማምጣት አለብኝ ብሎ በመነሳቱ ከባቢሎን እስከ ግብጽና ከዚያም እስከ ግሪክና ሮማውያን የመሳሰሉትን ስልጣኔዎች ተግባራዊ ማድረግ ቻለ። ለዚህ ዞሮ ዞሮ በፍልስፍና ላይ የተመሰረተ አመራር ያስፈልጋል። ስለዚህ ህልማችን ቆንጆ፤ ሰላምና ብልጽግና የሰፈነባት አገር መመስረት አለብን በሚለው መሰረታዊ አስታሳብ ላይ የተመረኮዘ መሆን አለበት። ይህ በጭንቅለታችን ሰቋጠርና ተግባራዊ ለማድረግ ወደ ስራ ስንሰማራ ወደ ማይቀረው ዓላማችን ቀስ በቀስ ማማራት እንችላለን። አንድን አገር ለመገንባት በአንድ ትውልድ ሊጠናቀቅ የሚችል ጉዳይ አይደለም። የሶስትና የአራት ትውልድን ትግል የሚጠይቅ ነው። ይህም ሊሆን የሚችለው አሁንም ቢሆን ከአሁኑ በትክልለኛ መመሪያ ስንመራ ብቻ ነው። ካለበሊዚያ ከሁለት መቶ ዐመት በኋላ ከመቃብራችን ነቅተን አገራችን ስንመለከት እንዳስቀመጥናት ሆና ካየናት ቶሎ መቃብራችን ውስጥ እንመለስ ብለን አርፈን እንድንተኛ እንገደዳለን ማለት ነው። ይህ እንዳይሆን ከፈለግን ከአሁኑ ማሰብ አለብን።

የብሄራዊ ነፃነትን ጉዳይ የመረዳት ችግር !

በብዙዎቻችን ዘንድ ስለ ህብረተሰብና ብሄራዊ ኢኮኖሚ የተዛባ አመለካከት እንዳለን ሁሉ ስለ ብሄራዊ ነፃነትም አመለካከታችን የተዛነፈ ነው። ቀደም ብዬ ባወጣሁት ጽሁፍ ላይ የአንድ አገር ብሄራዊ ነፃነት መገርሰስ አገር ተቆርሶ ስለተሰጠ ብቻ ግምት ውስጥ የሚገባ አይደለም። ስለ ብሄራዊ ነፃነት ሲወራ የቱን ያህል የውጭ ኃይሎች በአገራችን ምድር ፣ በተለይም በፀጥታና በሚሊታሪ መዋቅር ውስጥ በመግባት ህልውናችንን ይፈታተናሉም ማለት ነው። ባለፉት 60 ዓመታት በውጭ የሰላላ ኃይሎች የተያዘው ፈሊጥ ፣ የራሳቸውን ሰዎች እየመለመሉ የሶስተኛውን ዓለም መንግስታት ህብረተሰብአዊ ተግባራቸውን እንዳይወጡ ማድረግ ነው። በዚህም አማካይነት ፣ አለመተማን በመፍጠር ህብረተሰብአዊ ቀውስ እንዲፈጠር አሻጥር መስራት ነው። ከዚህ ጋር ተደምሮ ፣ የምዕራብ አገሮችና አሜሪካ ያላቸውን የኢኮኖሚ ፣ የፖለቲካና የሚሊታሪ የበላይነት በመጠቀም ከ1945 ዓ.ም ጀምሮ ያቋቋሙትን የኢኮኖሚ ኢንሰቲቱሽኖች ተገን በማድረግ የሶስተኛውን ዓለም መንግስታት በማስገደድ የማይሆን የኢኮኖሚ ፖሊሲ እንዲከተሉ በማድረግ አጠቃላይ ህብረተሰብአዊ ሀብት እንዳይዳብር ማድረግ ነው። ከዚህም በመነሳት አዳዲስ የኢኮኖሚ ኃይሎችን በመፍጠርና ከነሱ ጋር እንዲቆላለፉ በማድረግ በፕሮፌሰር አንድሬ ጉንደር ፍራንክ ፣ በታወቀው የዓለም ኢኮኖሚስት አባባል ወደ ውስጥ ዳርፎ የከበርቱ መደብ ማፍራትና ሀብት ከውስጥ ወደ ውጭ የሚፈሰስበትን ሁኔታ ማመቻቸት ነው። በዚህ ምክንያት በላፊው 60 ዓመታት ከአፍሪቃ እስከ ላቲን አሜሪካ ድረስ እንደዚህ ዐይነት የህብረተሰብ ሁኔታ በመፍጠር ኢኮኖሚያዊ እንቅስቃሴዎች በተወሰኑ መስኮች ላይ ብቻ እንዲተኩሩ አደረጉ።

ከዚህም ስንሳ አሜሪካንም ሆነ ሌሎች የምዕራብ አውሮፓ አገሮች ብሄራዊ ነፃነታችንን ሲቀናቀኑ ከርመዋል። በተለይም ያለፈው 18 ዓመት የሚያረጋግጠው ይህንን ነው። በእክክልኝ ልክክልህ ፖለቲካ የአገራችንን ህብረተሰብ ሁኔታ ማዘበራረቅና የሰልጣኔውን ፍላጎት ማራዘም ነው። ይህ ጉዳይ በተለይ በላፉት 18 ዓመታት በተቋቋሙት ፖርቲዎች የተጤነበት አይመስልም። አሜሪካን ወዳጆችን ነው ፣ ፈረንጅ እኛን አያጠቃንም እየተባለ የዋህነት የተሞላበት የልምምጥ ፖለቲካ ሲካሄድ ከርሟል። ቢሰማርክ የመጀመሪያው የጀርመን ብሄራዊ-መንግስት ገዢ እንዳለው በሁለት ወይም ከዚያ በላይ አገሮች መሀከል ወዳጅነት የሚባል ነገር የለም። ያለውና የሚኖረው ግኑኝነት የጥቅም ግኑኝነት ብቻ ነው። ይህንን ሀቅ ስቶ ደረትን ከፍቶ መስጠት በቀጥታ ኑና አገሪን ቅኝ-ግዛት አድርጓት እንደማለት ይቆጠራል። ብዙዎቻችን ለኢትዮጵያ አንድነትና ነፃነት እንታገላለን የምንል የፖለቲካ ሰዎች ብሄራዊ ነፃነት የሚለው ፅንሰ-ሃሳብ ሁለንታዊ በሆነው መልኩ እስካልገባን ድረስ ዝም ብለን ነው የምንታገለው ማለት ነው። ይህ ማለት ግን የቡራ ከረዩ ፖለቲካ እናካሂድ ማለት አይደለም። እስተሳሰባችንን በማስፋትና ሹል በማድረግ ጥንቃቄ የተሞላበት ፖለቲካ እናካሂድ ማለት ነው። ምክንያቱም ለአንድ ህብረ-ብሄር መመስረት ፣ለብሄራዊ ኢኮኖሚ መገንባትና ለህብረተሰብ ዕድገት የግዴታ የብሄራዊ ነፃነት መከበር አስፈላጊ ቅድመ ሁኔታ ስለሆነ ነው። መልካም ንባብ !!

ፈቃዱ በቀለ

fekadubekele@gmx.de